

Første nummer av

THE EUROPEAN BRIDGE REVIEW

er nå kommet ut

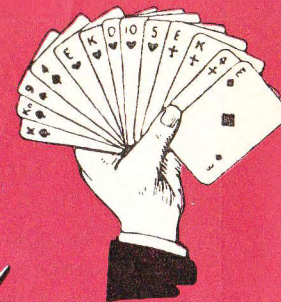
AV INNHOLDET KAN NEVNES:

Paris Reflexions — *M. Harrison-Gray*, Points on Paris — *H. W. Filarski*, Shortcomings in Slam Bidding Technique — *Erik Schubert*, Anglo-American Encounter — *Alibi*, Back to Nature — *Eric Jannersten*, Where is the Missing Card? — *Robert Darvas*, Greed Doesn't Pay — *Tore Sandgren*, Bridge Hypochondria — *Charles H. Goren*, The Four-Clover Club — *Egil Wang*, The Wilder Coup — *George S. Coffin*, Diary of a Bridge Player — *Rolf Bøe*, Test Your Play, — *Robert Darvas*—*Paul Lukács*, Pick the Answer — *H. W. Filarski*.

Helårsabonnement kr. 25: —

Abonnement kan tegnes gjennom Bridgejournalen, postgirokonto 134 29
Gratis prøveeksemplar kan fåes ved å skrive direkte til ekspedisjonen
— *The European Bridge Review*, Klinten, Sverige.

Bridge journalen

Nr 10 20. desember
1949 - 1. årgang

I dette nummer:

En vennligere omgangstone	326
Tillatte meldekonvensjoner	327
Straffedobling i parturering	
Rolf Bøe	328
Falskspillere spiller ikke hasard	
Michael MacDougall ..	330
Fra bokfloraen	
Anders Rydell	334
Lightnerdobling	
Rolf Bøe	337
Internasjonal robberbridge	
Egil Wang	340
Variation i klubbturneringene	343
En søndag ettermiddag	
Alphonse Moyse jr ..	345
Reds spalte	348
Siden sist	349
Eksamensprøven	351
Våre 20 spørsmål	356
Julenøtter	359
Mesterløseren	360
Fra Nord til Syd	363
Brev fra leserne	365

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Snarøya

Telefon 46 02 91

Postgiro 134 29

Abonnementspris 1950 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Vi begynner dette nummeret med å ønske våre lesere en god jul og et godt nytt år, og samtidig takke for den interessen som er vist vårt nystartede blad i året som gikk.

Men det er ikke Bridgejournalen vi vil prate om i denne lederen. Når et år er gått pleier man å ta seg en stund for å tenke over hva som er skjedd, og på hvilken måte man kan gjøre det bedre til neste år.

En vennligere omgangstone

Her er det en ting vi vil sette fingeren på. Skal vi ikke gå inn for en vennligere omgangstone overfor våre bridgevenner i det neste året. Det følger dessvære ofte unødig trette og uvennskap med bridgen, og det er noe vi alle sammen bør gå inn for å bli kvitt.

Først og framst selvfølgelig overfor makker. Den stakkars makkeren er stadig blitt skjelt ut for feil han gjør og for poeng som han somler bort, men det er ikke alltid så lett å være makker heller. Han ser bare sine egne kort under meldingene, og sine egne og blinde-manns kort under spillet. Han må etter beste evne prøve å peile seg til fordelingen og styrken på de to skjulte hendene, og det er ikke alltid sikkert han klarer å gjøre det riktig.

Vi mener ikke dermed å si at man ikke skal diskutere spill, tvert i mot. Det er det man lærer av. Men det går an å holde en rolig tone selv om makker har gjort en feil — og det er mange ganger ikke sikkert at det er feil heller, sett fra hans synspunkt. Selv om det i denne spesielle situasjonen ikke fører til det ønskede resultatet.

Dessuten skal vi huske på at makker har de samme interessene som vi selv har, og han gjør så godt han kan for

oss. Det kan hende vi ikke synes det er bra nok, vi er kanskje en bedre spiller enn han er, men da er det langt bedre å finne seg en ny makker. Det er en ærlig sak, et makkerpar i bridge er ikke noe ekteskap, og hvis den ene spilleren sier til den andre at han ikke synes de spiller godt nok sammen, og at han gjerne vil prøve å gjøre det bedre med en annen makker, bør det ikke bli noen misforståelse av det.

Men det er andre ting enn makkerskapet som desvære fører til unødig spetakkel. Det er mange ganger så lett å misforstå andres hensikter, i det administrative, under ledelsen av turneringer, og mange andre steder. Vi får enkelte ganger brev fra forskjellige kanter av landet. Synes De ikke den og den oppfører seg svært dårlig? Synes De ikke det er passende med det og det som straff eller represalier? Ofte kan det være en bagateil det hele, rene stormen i et vannglass, som blir til noe forferdelig stort fordi gemyttene er kommet i kok.

Et sted i landet ble for eksempel en spiller beskyldt for fusk fordi han i motpartens kontrakt på tre grand etter å ha startet med å innkassere seks hjertestikk tok opp enda en hjertes og spilte den. Vi vil ikke et eneste øyeblikk forsvare en slik handling, det er selvfølgelig ikke noe som må forekomme i en åpen turnering. Men på den andre siden nekter vi å karakterisere det som forsøk på fusk. Hvis man tenker litt psykologisk på saken finner man fort ut at en spiller ikke vil begynne å fuske i et spill hvor han allerede har sikret seg noe bortimot en topp. Det høres utrolig ut.

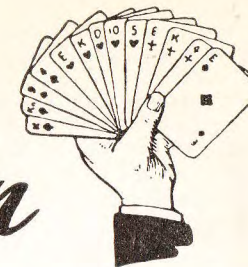
Vi kan derfor bare forklare spillerens opptreden som et utslag av lyst til å erte motstanderne. Upassende, javel, men skal vi ikke bli enige om å si ubetænksomt også.

Det ble et voldsomt røre om saken, vedkommende ble som nevnt beskyldt for fusk, men det ville han ikke finne seg i, og resultatet ble uvennskap. Ville det ikke ha vært meget bedre at turneringslederen hadde gitt synderen en reprimande, fortalt ham at slikt ikke må forekomme, og så vært ferdig med saken?

Det er alt for mange slike små stormer i vannglass rundt omkring. Skal vi ikke alle prøve å redusere disse stormene til det de virkelig er i 1950? Slik at vi kan få en vennligere omgangstone i vår kjære bridgeverden.

Rolf Bøe.

Bridge journalen

Nr. 10

20. DECEMBER 1949

1. årgang

Tillatte meldekonvensjoner

For å få en klarhet i spørsmålet om hvilke meldekonvensjoner som er tillatt etter de nye lovene sendte vi forbundsstyret et langt brev med 14 spesifiserte spørsmål, hvor vi trakk fram en rekke systemer og konvensjoner og spurte om de ville bli tillatt til bruk i Norge. Vi gjorde spesielt oppmerksom på at forbundsstyrets svar ville bli offentliggjort i Bridgejournalen. Her er svaret:

NORSK BRIDGEFORBUND

Oslo, den 9. desember 1949.

Bridgejournalen,
v/herr Rolf Bøe,
Snarøya

Vi har mottatt Deres brev av 29/11, og beklager at vi foreløbig ikke kan gi noe svar på de av Dem stillede spørsmål. Grunnen hertil er i første rekke at spørsmålet om bruk av melde- og spillekonvensjoner for tiden er under behandling av EBLs turneringsutvalg, og det er ikke rimelig å foreta noe før den offisielle meddelse fra EBL er fremkommet. Samtidig er lovenes oversettelse til norsk nettopp avsluttet, og forbundet vil selv vente med å ta en avgjørelse, i hvert fall til lovene er ferdig i trykken.

Vi går ut fra at De er oppmerksom på de nye bestemmelser i lovene som i første rekke overlater til turneringslederen å ta stilling til bruk eller ikke bruk av bestemte konvensjoner. En slik avgjørelse kan i tilfelle appelleres. Vi

dere kan den nasjonale myndighet etter punkt 43 d forby bruk av visse konvensjoner. En selvfølgelig forståelse herav er at konvensjoner som ikke er forbudt må ansees tillatt.

Til Deres spørsmål 14 kan vi gi den opplysning at det dobbelttydige ruteravslag (som forøvrig slett ikke er herr Herseths oppfinnelse) er direkte i strid både med punkt 43 og etter rettighetenes (properities) punkt 10.

Ærbødigst

for N. B. F.'s president

ifølge oppdrag

Trygve Zachariasen (sign)

Selv om forbundsstyret ikke har gitt noe spesifisert svar på de forskjellige spørsmålene vi stilte er det dog en setning som gjør hele saken krystallklar, nemlig at en selvfølgelig forståelse av punkt 43 d er at konvensjoner som ikke er forbudt må ansees tillatt.

Såvidt vi kan huske har forbundsstyret ikke direkte forbudt andre konvensjoner enn Palmstrøms toåpninger, Palmstrøms spørremeldinger og det nevnte dobbelttydige ruteravslaget, og en må derfor kunne gå ut fra at alle andre konvensjoner og systemer er tillatt inntil forbundsstyret sender ut beskjed om noe annet.

Detter er jo en revolusjonerende nyhet. Det er ikke lenger spørsmål om en konvensjon er tilstrekkelig kjent, som tilfellet var etter de gamle lovene.

Straffedobling i parturnering

Rolf Bøe

Det er mange ganger pekt på den voldsomme forskjellen mellom en parturnering på den ene siden og en lagkamp eller en robber på den andre siden. Men til tross for dette er det mange som bruker den samme taktikken i alle tilfelle, og med et sorgelig resultat.

Ta for eksempel spørsmålet om straffedobling. Straffedobling i parturnering har ikke mer med straffedobling i robber å gjøre enn De og jeg har med perlefisket i Stillehavet. Tross dette er det mange som straffedobler i parturnering etter samme prinsipper som i robberbridge. De dobler i situasjoner hvor man selv ikke kan tjene et eneste matchpoeng på doblingen, og passer i andre situasjoner hvor man har alt å vinne og nesten ingenting å tape.

Som nevnt er det skrevet om dette mange ganger før, men da det fremdeles ser ut til å herske mange misforståelser skal jeg prøve å gi en så klar oversikt som mulig om prinsippene for straffedobling i parturnering.

I robber, og for en stor del også i lagturnering, er hovedoppgaven å sikre seg så mange spillepoeng som mulig i hvert eneste spill. Kan man ikke selv få poeng må man prøve å begrense de poengene motstanderne får. I parturnering er det om å gjøre å få flere poeng enn andre bord. Men det har ingenting å si *hvor meget mer* man får. Hvis alle de andre bordene spiller fire hjerter med fem trekk som resultat, vil fire hjerter med seks trekk gi Dem en ren topp. De får ikke flere *matchpoeng* selv om De har meldt sekseren. De får topp, hverken mer eller mindre, enten De har 30 poeng mer enn andre bord eller De har 780 poeng mer.

På den andre siden er en bunn en bunn i alle tilfelle, enten det er 20 poeng mindre enn andre bord eller det er 1000 poeng mindre.

De må derfor alltid prøve å finne ut hva andre bord kan ha meldt for noe, før De avgjør hva De selv skal melde. Det er selvfølgelig vanskelig i de første melderundene, men etter hvert som De hører hva de andre spillerne ved bordet har å berette kan De danne Dem et klarere bilde av saken. Ta et eksempel:

♠ E-6-4 ♥ E-D-8-5-3 ♦ K-10-8 ♣ K-4

De sitter Syd med denne hånden, alle er i faresonen, og meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	1 ♠	2 ♥	pass
pass	2 ♠	pass	pass
3 ♥	pass	pass	3 ♠
?			

Hva melder De nå? I robber melder De temmelig fort pass. De har ingen utgang, så hvorfor ikke la motparten spille tre spar i fred.

Men i parturnering er ikke spørsmålet så enkelt. De sannsynlige kontraktene ved andre bord er tre spar og tre hjerter, og det er ikke umulig at over halvparten spiller tre hjerter. Motpartens meldinger har vært nokså trege, det ser ut til at de har fulgt med så langt for å krige så lenge som mulig. Det ser ikke sannsynlig at alle andre Øst—Vest-par har turt å gå like langt. For å ta et tall kan vi jo si at halvparten spiller tre spar og den andre halvparten tre hjerter.

Tre hjerter bør kunne vinnes, og det gir Nord—Syd en score på +140. I tre spar er det sannsynligvis bet, men det er slett ikke sikkert. Hvis det nå blir bet ved halvparten av de bordene hvor tre spar spilles, og nøyaktig tre trekk ved de andre bordene, vil en slipp fra spillet se slik ut (Vi forutsetter elve bord, slik at toppen blir ti, et passe tall å regne med)

5 bord: 3 ♥ S, 3 trekk	+140
3 bord: 3 ♠ V, 1 bet	+100
3 bord: 3 ♣ V, 3 trekk	-140

Dette gir 8 mp (matchpoeng) til de Nord—Syd-par som har spilt tre hjerter, 4 mp til de som har betet motparten, og 1 mp til de som har latt motparten få tre trekk i spar.

Vi slår også fast: *Hvis motparten vinner tre spar får De et eneste fattig matchpoeng.* Hvis det er en bet får De 4 mp. I begge tilfelle får De under midt.

Den eneste sjansen De har til å få et godt spill er å *doble tre spar*. Hvis kontrakten står får motparten en score på 730, og De får selvfølgelig en ordentlig bunn. Men selv om De gir motparten over 500 poeng ved doblingen, så *koster*

den ikke mer enn 1 mp. Det er hele Deres utdeling i spillet, det er alt De kan risikere, fordi De ikke kan få mer enn bunn.

Men hvis det er en bet i tre spar? Da vil De få en pluss på 200, som igjen gir Dem en ren topp — 10 mp. En udoblet bet gir Dem 4 mp, en dobet bet gir Dem 10 mp, altså er fortjenesten hvis doblingen er vellykket 6 mp.

I dette spillet er det altså 6 mp å tjene og 1 mp å tape ved en dobling. Ser De den store forskjellen fra robber? I robber er det over 500 poeng å tape og bare 100 å vinne, odds er altså 5 mot 1 *imot* dobling, mens den i parturnering er 6 mot 1 *for* dobling.

Jeg husker et spill hvor jeg i en slik situasjon laget en høyst mislykket dobling. Vi hadde meldt tre spar, og motparten stampet i fire ruter, som jeg øyeblikkelig dobet. Kontrakten kunne ikke betes, og da vi etter å ha oppdaget motpartens heldige fordeling tok alle sjanser for å få en bet, ble det hele tolv stikk på motparten før vi var ferdige. Godt over 1000 poeng for motparten, og selvfølgelig en ren bunn for oss.

Hva doblingen kostet i matchpoeng? *Ingenting.* Våre motstandere var de eneste som turde rote seg helt opp i fire ruter — de var i faresonen og vi utenfor — og ved alle andre bord var det spilt en delkontrakt i spar. Selv fire ruter udoblet ville ha gitt oss en ren bunn. Det ville fire ruter med en bet udoblet også ha gjort, men fire ruter med en dobet bet ville ha gitt oss en topp. Jeg fikk kjeft av makker for doblingen, men da jeg like etterpå kunne vise ham slippen og min tangegang ga han seg.

Det avgjørende når man tenker på å straffedoble motparten er spørsmålet om man vil få en god score eller ikke hvis man klarer å få en udoblet bet på dem. Derfor bør man aldri doble når motparten er havnet i en unormal kontrakt. La oss for eksempel si at motstanderne spiller fem spar. Ikke fordi de stamper, men fordi de fullt og fast tror at fem kan vinnes. Fem spar er hverken fugl eller fisk; det er ikke utgang og ikke slem, men noe midt i mellom. Tror De at flesteparten av de andre bordene spiller fem spar? Nepe, hva enten kontrakten er nådd fordi de

har stanset i et slemforsøk eller fordi Deres side har stampet i for eksempel fem kløver.

Hvis fire spar står, men det er bet i fem, er det ikke nødvendig for Dem å doble for å få mange matchpoeng. To—tre bord kan ha meldt fem spar, og det vil igjen si at De for en udoblet bet får et poeng mindre enn topp. En dobling skaffer Dem også et poeng ekstra, *hvis alt går bra.*

Men hvis nå fem spar står? Da får De middelscore hvis De ikke har dobet, idet De får samme poeng som alle de bord som har meldt fire spar og fått fem trekk. Men hvis De har dobet får De en ren bunn, idet det ikke er sannsynlig at *fire* spar er blitt dobet.

Resultatet av dette blir at De i en elve bords turnering tjener et poeng på en dobling hvis den går bra, men taper fem poeng hvis den ikke er vellykket. Og det er dårlige odds for dobling.

Hvis motparten har meldt en slem som er *vanskelig å komme i*, er det ingen idé å doble. En udoblet bet skaffer Dem noe i nærheten av topp, vunnet udoblet kontrakt noe i nærheten av bunn. Dobling influerer ikke på dette, det blir fremdeles noe i nærheten av topp hvis kontrakten blir betet og noe i nærheten av bunn hvis den står. Og det eneste De har oppnådd ved en dobling er å varsle motparten, gjøre ham mer aktpågiven ved å fortelle ham at De tror kontrakten kan betes.

Men spørsmålet blir et annet hvis slemmen er lett å melde, slik at De tror hovedmassen av bordene spiller slem. Hvis De da tror på bet bør De doble. Derved innfører De et topp-eller-bunn-moment, De får en topp hvis det er bet i kortene og en bunn hvis kontrakten står. (Eller noe i nærheten av topp eller bunn). Er det større sjanse for bet enn for vunnet kontrakt vil det lønne seg å doble, for å få 100 poeng i bet mot andre bords 50.

Jeg vil slutte en temmelig ekstremt eksempel. Motstanderne har havnet i syv spar, og De sitter med trumfesset. De dobler selvfølgelig, men hvor mange poeng tror De De tjener på denne doblingen? Sannsynligvis ikke et eneste ett. Det er nepe noen andre som er så dumme å melde syv spar uten trumf-

Falskspillere spiller ikke hasard

Michael MacDougall

(fra boken: Gamblers Don't Gamble)

Michael MacDougall er en amerikansk kortdetektiv. En kortdetektiv vil si en person som har i oppdrag å avsløre folk som svindler i kortspill. Han må være vel inne i alle former for falsk spill selv, og må kunne se hvilken form for falsk som blir brukt i det spesielle tilfelle.

Mr MacDougall har skrevet en bok om sine opplevelser som kortdetektiv, og vi bringer idag et kapittel.

Det forekommer mange skumle triks i de amerikanske bridgeklubbene. Nå tenker jeg ikke på de store, fornemme klubbene som er medlemmer av American Bridge League eller lignende store sammenslutninger, men på alle de småklubbene som finnes i enhver større by. Vanligvis klarer ikke lederne å holde disse klubbene på en sund, gentlemanlike basis, selv om de hadde villet. Og det er ofte de ikke vil heller.

I traktene runde New York's Times Square for eksempel kan man ikke gå mange minuttene i en eller annen retning før man støter på noen av disse små "outlaws" som de kalles, og hvis De ikke får være med å spille i den første klubben får De sikkert lov i den neste. En bridgespillende venn av meg fra Boston promenerte en gang i dette strøket en søndagskvell uten å ha noe spesielt for seg, og la merke til et av de elegante neonskiltene. Han klatret opp etter en masse trapper, fant et lokale med en ti bord, hvor det ble spilt bridge, og spurte om han fikk lov til å være med.

Det fikk han. Han fikk også bestemme kursen selv, og med en kurs på 1/4

cent (ikke fullt to øre etter dagens kurs) tapte han tolv dollar uten å tenke mer på det. Men når han fortalte det til meg sa jeg:

— Jeg skal vedde hva du vil på at du hadde en klubbassistent (houseplayer) ved bordet ditt.

Min venn var en smule skeptisk, og jeg ba ham derfor bli med tilbake, så skulle vi nok finne ut et og annet. Jeg var temmelig sikker i min sak, og etter ganske kort tid kunne jeg vise ham at det satt en spiller som var ekspert på *bottom deal* — å gi kortene fra bunnen av kortstokken — ved hvert bord. Ved hvert bord — det kunne ikke være tilfeldig.

Når de arbeider på denne måten, har de en avtale om provisjonsbasis med klubben, og skjønt det kanskje ikke dreier seg om mer enn ti, tyve, tredve dollar om dagen blir det penger av det i det lange løp.

I en del klubber hvor man ikke har slike houseplayers gjør man gjentatte anstrengelser for å rense luften. Man kaster noen svindlere på dør hver eneste uke. En klubb hvis eksistens er avhengig av at disse hvem som helst kommer inn fra gaten kan imidlertid ikke gjøre så meget for å sile ut de langfingrede gangsterne.

Ely Culbertson har vist hva man kan prestere i en absolutt førsteklasses klubb, selv om man iakttar alle høvelige former. Han begynte å mistenke en spillers enestående flaks, og tilkalte umiddelbart en kortdetektiv. Denne fant ikke bare én, men en hel mengde dyktige svindlere, som holdt på med sitt. Culbertson sammenkalte klubbens ledelse til et hemmelig møte, de medlemmene som hadde forbrutt seg ble eks-

Tenk på dette når De neste gang spiller parturnering. Tenk på hvor meget De kan vinne eller tape i *matchpoeng* ved en dobling, og blås i om tapet kan bli fem, seks ganger så stort som forligningen i *score*. Det er ingen som spør etter scoren i parturnering, de spør etter om De er bedre eller dårligere enn andre bord.

kludert, og deretter ringte man etter politiet. Jeg er sikker på at disse karene ikke er begeistret for Culbertsons system.

Det finnes en mengde pikante episoder fra klubbene. Jeg husker en gang jeg skulle gi oppvisning på et meget elegant sted. Jeg hadde ingen tanke om annet enn kortkunster, men jeg var blitt litt nervøs i fingrene, så mens jeg satt på klubbladerens kontor og ventet på at forestillingen skulle begynne, plukket jeg opp en kortstokk som tilfeldigvis lå på skrivebordet. Jeg begynte å leke med den, og det tok meg ikke mange sekundene å fastslå at jeg holdt i en "stripper-kortstokk" — en kortstokk hvor det var filt av brokdelene av en millimeter på endene av noen av kortene. Holdt lett i endene på kortstokken, still den på kanten, og de avfalte kortene sklir ut med en gang. Man kan gjøre vidunderlige saker med en slik en.

Klubbladeren — som het Wilkins eller noe i den retningen — var ikke på kontoret i øyeblikket, så jeg lot rolig kortstokken gli ned i lommen min.

Så begynte oppvisningen. Mot slutten, da tilskuerne var blitt riktig interessert, tok jeg fram den preparerte kortstokken.

— Mange av dere stikker og tar av på denne måten, sa jeg, som om det bare var en ny kortkunst — og nå skal jeg vise dere hvordan man gir til en lilleslem i hjerter.

Jeg måtte gi kortstokken over til tre fire personer i tur og orden, før jeg fant en som pleier å gripe i kortsidene på kortstokken når han tar av. Jeg rystet kortstokken litt forsiktig, for at de 26 preparerte kortene skulle gli ned i den venstre hånden min, deretter la jeg de to delene ned på bordet og laget en "hvert annet korts blanding" — en manipulasjon som består i at man holder i endene av begge halvpartene og tvinger et avfilt og et helt kort til å alternere.

Deretter ga jeg den blandede kortstokken til den lange karen med stor mustasje, som var elskværdig nok til å gripe i endene når han skulle ta av. Poenget er at det ikke spiller noen rolle hvor han tar av, når han bruker et slik håndgrep, for det blir i alle tilfelle et avfilt kort øverst, og det får jeg. Det neste avfalte kortet (som også ligger som nummer tre ovenfra) får min makker, og så videre. En herre til høyre for meg ga. Jeg tittet omkring

meg, og vendte de kortene som jeg selv eller makker fikk — det var ess, konge, dame, knekt, ti og seks små hjerter, ess, konge, dame og fem små spår, ess, konge og to små ruter, og så for å avlede mistanken tre små kløver. Da min makker tilfeldigvis fikk alle de tre små kløverne, skulle ikke engang en nybegynner kunne unngå å få tretten stikk.

— Dette avslutter min del av underholdningen, mine damer og herrer, sa jeg og plukket fort kortene sammen. Det kom litt applaus og en litt dempet mumling, og klubbladeren kom fram for å ta meg i hånden og takke. Jeg sa ham at jeg gjerne ville snakke noen ord med ham på hans kontor.

— Vil De gjerne lære det trikket med å gjøre storeslem i hjerter, mr. Wilkins? spurte jeg når vi ble alene.

— Ja takk, men hvorfor spør De om det?

— Fordi jeg fant denne lille "stripper-kortstokken" her, svarte jeg.

Han visste meget godt hva en "stripper-kortstokk" var, og ble tilsynelatende opprørt.

— Jeg gjør mitt beste for å holde svindlerne borte, sa han opphisset, — men De vet hvor vanskelig det er. Det er en hel del her som jeg mistenker, men nå når De har satt meg på sporet skal jeg nok finne dem.

Jeg hadde ikke vært på mitt hotell mer enn en time før portieren ringte og fortalte at en mrs. Hastings ville snakke med meg. Det navnet sa meg ingenting, men det viste seg å være en dame som hadde sett min demonstrasjon i klubben. Hun virket skremt på en eller annen måte.

— Den historien i klubben, begynte hun — den episoden med slemmen i hjerter — hvor ofte forekommer den kombinasjonen normalt?

— Omtrent en gang på en billion, svarte jeg.

— Da er jeg blitt lurt kraftig! skrekk hun dramatisk. — Mr. Wilkins stikker kortene på denne måten. Og vi hadde denne kombinasjonen to ganger i forrige uke. Først fikk han en storeslem og deretter en lilleslem!

Jeg ble i min tur overrasket, det hadde aldri falt meg inn at det var klubbladeren selv som eide den strippede kortstokken. Men det var tydelig at han selv trodde jeg visste det, for han forsvant fra byen samme natt, og De kan være skråsikker på at han ikke ga noen ny adresse. Jeg var ikke så opp-

eset, og resultatet blir at De er det eneste paret på Deres side som får plusspoeng. Da kan det være likegyldig hvor mange plusspoeng De får, det er topp i alle fall. (Selvfølgelig risikerer De ingenting ved en dobling, med mindre da motparten skulle redde seg over i syv grand som står fordi Deres makker ikke finner utspillet).

rørt for den unge damens skyld lenger da jeg oppdaget at hennes tap var I. O. U.s — uncollected (ubebalt). Men strip-perkortstokkene hadde nok gitt mr. Williams et bra utbytte på andre hold innen min lille ettermiddagsunderholdning satte en stopper for det hele.

Jeg tenker alltid på Los Angeles når jeg begynner å prate om bridge, fordi interessen i Syd-California er større enn noen annen del i landet. Jeg var der i lengere tid for noen år siden, først for å innspille en film om kort og deretter for å innkassere alle de gyldne anlingene som dukket opp til detektivarbeide og oppvisninger på klubber og fester.

Engang holdt jeg for eksempel på med et spennende bridgearrangement hos en riktig storkar. Det hele hadde som vanlig begynt innen jeg kom inn i billedet. Det var et vanlig bridgeparti med høy kurs — 25 cent — hjemme hos en filmprodusent, la oss kalle ham mr. Ephraims. De andre tre var en regissør ved navn Woods, en lovende ung skuespiller ved navn Reynolds og sir Cecil Ponsomdelay, en engelsk aristokrat som var i town for sin fornøyelses skyld eller noe i den retningen. Woods og Reynolds spilte mot Ephraims og engelskmannen. Begge sider var i faresonen, og Woods og Reynolds sto på omtrent 1.200 pluss.

Reynolds hadde stokket og la kortene tilvenstre for seg for at sir Cecil skulle gi til neste spill. Woods hadde giitt. Når han tok opp sine kort mistet han ett på gulvet, og bøyde seg ned for å ta det opp. Idet han rettet seg opp igjen slo han hodet i hjørnet av bordet. Han var rød i ansiktet når han igjen viste seg.

— Reis dere opp alle sammen, kommanderte han — det er noe skummelt her.

De reiste seg alle sammen, og Wood snudde bordet rundt.

— Ser De det der? spurte han og pekte på en smal stålfjær — omtrent som en bit av en urfjær, hårdt trykket mot bordet, og med fire kort klemt fast. Woods trakk dem fram, det var ess og konge i spar og ess og konge i ruter.

— Det er en svindler her, skrek han.

— Det ser ut til det, sa engelskmannen. — Mekanismen sitter hos mr. Reynolds, ikke sant? Deretter talte han

kortene, og som ventet manglet fire kort.

Reynolds protesterte forvirret, påsto at han ikke visste noe om det hele. Men det nyttet ikke — Ephraims gikk blek fram mot ham, og Reynolds forsto hvor det bar hen. Når han hadde gått forsikret Ephraims engelskmannen at hans tap skulle tilbakebetales, og han beklaget at han hadde sluppet inn en slik rotte i huset.

Etter at det var gått en tid sendte noen Reynolds til meg, med sin sin historie. Han medga at omstendighetene var imot ham, men han sverget på at han var uskyldig. Det var ikke hans alvor som slo meg. Jeg er vant til å avsløre svindlere og har hørt langt bedre historier enn den han kom med. Men:

— Omstendighetene er ikke imot Dem, sa jeg. — Tvertimot. Hvis De stokket med bug'en...

— Hva? Bug'en? spurte han forbausset.

— Bug, fortalte jeg, — er hva man i gamblerkretser kaller denne en tomme lange fjæren. Den er formodentlig like gammel som kortene. Hvis De stokker med bug'en til høyre for Dem, kan hverken Ephraims eller Wood nå den. Men det kunne engelskmannen. Og da det var Dem som stokket mens han skulle gi, kunne ikke kortene i bug'en være til noen nytte for Dem. Men de kunne være til stor nytte for ham. Hva vet De om ham?

— Å, han er all right. Alle kjenner ham. Det er en virkelig nobel engelskmann. Han har vært militær.

— Det er meget mulig, sa jeg, — men jeg bryr meg ikke om om han så er selveste greven av Ruritania i dette tilfellet. Jeg kan vedde på at jeg vet mer om en bug enn han skulle like.

— Vi kan ikke bevise det, sa han. Det er slikt som jeg alltid får høre. "Vi kan ikke bevise."

— Kanskje vi kan, sa jeg. — Det kommer til å koste Dem en god del. Gjør opp det med min agent. Så er det noen omkostninger i tillegg.

— Penger spiller ingen rolle, sa han. — Men hva er det for omkostninger?

— Ti cent skulle jeg tro, svarte jeg. — Jeg behøver en rottefelle, for jeg skal ut og fange en rotte.

Min agent og jeg hilste på hos mr. Ephraims. Han var fremdeles meget opprørt. Han insisterte på at Reynolds burde vært avslørt offentlig og ville ikke diskutere saken. Men jeg varmet ham

opp litt med å prate om mitt yrke. Tilslutt lot han oss sette opp et bridgebord og kalte inn Woods for at vi kunne rekonstruere senen fra den fatale kvelden. Jeg spilte sammen med min agent, og Ephraims satt på min høyre side. Innen vi satte igang innstallerte jeg en bug — det er ingen vanskeligheter med å kjøpe en slik en i Los Angeles — på min høyre side.

Min agent, som satt mitt imot meg, ga et spill og vi spilte den uten å besvære oss med noen meldinger. Når spillet var over, strakte jeg meg etter Woods' og Ephraims' stikk, la dem sammen med våre egne og uten at de visste noe om det smuglet jeg fire kort ned i venstre hånd. Kortstokken gikk over til Ephraims som blandet den, og deretter la den til høyre for seg. Imens ga Wood med den andre kortstokken.

— Det er ingen idé å spille dette spillet, sa jeg, og derfor la vi det til side. Så tok Woods av for meg, og jeg ga. Deretter ba jeg min makker vise opp kortene sine. Han hadde esset og kongen i spar, esset og kongen i ruter og ni kort som han hadde fått på vanlig måte.

— Det var nøyaktig slik som Reynolds gjorde, sa Ephraim.

— Stopp et øyeblikk, innskjøt jeg. — De sitter der Reynolds satt. Bug'en sitter foran Dem.

Han så etter, det var riktig.

— Men nå er det ingen kort der, sa han.

— Nei, fordi de er hos min makker, fortsatte jeg. — Jeg sitter der hvor sir Cecil satt. De ga med *den andre* kortstokken. Hvilken glede skulle De ha hatt av disse kortene — i Reynolds klær? De ville ikke ha passet med baksiden på de andre.

— Du store Gud, slik må det ha vært, utbrøt han. — Det ser ut til å blåse i retning av sir Cecil. Men jeg har vanskelig for å tro det.

— Men De hadde ingen vanskeligheter med å tro at det var Reynolds, skjøt jeg inn. — Jeg skal gjerne vise Dem hvordan det går til. Reynolds fortalte meg at sir Cecil før han ga strakte ut sin høyre arm og pekte på bordet, der hvor De hadde regnskapet liggende. Han spurte om det var noen pedestall. Det var da han plukket kortene ut av bug'en med venstre hånd — jeg viste Dem hvorledes, og la dem i bunnen av kortstokken. Alt som var nødvendig etterpå var å gi disse fire

kortene fra bunn — til sin makker — som ikke ante noenting.

— Nei, jeg visste ingenting, sa Ephraims fornærmet. — Er det helt umulig å avsløre en slik bunngivning?

— En dyktig mann kan lure hvem som helst, sa jeg. — Til og med et fotografi. Jeg viste dem teknikken ved det gamle "gamblers grip" og så ga de seg.

— All right, sa Ephraims. — Jeg skal be Reynolds om unnskyldning. Men hva skal vi gjøre med synderen? Han ble ivrigere og ivrigere, dess mer han tenkte på det, så jeg hadde ingen vanskeligheter med å få ham til å hjelpe meg å fange skurken.

Jeg begynte å bli fast fjerdemann ved bridgekveldene hjemme hos Ephraims — selvfølgelig sammen med sir Cecil. En gang — etter fire, fem kvelder hvor vi hadde spilt med en kurs på 25 cent — oppnådde jeg å sitte tilvenstre for sir Cecil, nettopp der hvor Reynolds hadde sittet. Jeg synes kortstokken var en tanke for lett når jeg fikk den til blanding, og kjente etter under bordet. Ganske riktig, bug'en var på plass med kortene i.

Da sir Cecil skulle begynne å gi len-te han seg tvers over bordet og pekte på regnskapet.

— Har vi ikke seksti på utgang? spurte han.

Men han fikk aldri noe svar, for i samme øyeblikk ga han fra seg et kraftig smerteskrig, hoppet opp og danset omkring med venstre hånd viftende i luften. En rottefelle fra en 25-øresbasar klemte rundt hans viftende fingre. Jeg hadde satt den på plass ved hjelp av litt tryllerivoks.

En del mennesker i Hollywood ble ubehagelig berørt da skandalen kom. Når emigrasjonsmyndighetene gikk sir Cecil etter i sømmene viste det seg at han hadde kommet inn i landet på illegal måte, og at han levde på en litt for stor fot. Jeg kjenner ikke hans riktige navn, men det var iallfall langt fra sir Cecil Ponsomdelay, det er sikkert.

Utspill utenfor tur

Hvis en motspiller spiller ut utenfor tur, kan melderer ikke lenger forlange en bestemt farge fra den andre siden. Derimot kan han nekte utspill i en bestemt farge, eller som tidligere behandle det utspilte kortet som straffekort.

Fra bokfloraen

Anders Rydell

Det er selvfølgelig ikke en eneste spiller som ikke vet hvor god han selv er, men selv om De mener at bare en mer enn alminnelig porsjon utur har hindret Dem fra å nå Deres rettmessige plass i eliten må De innrømme at det finnes visse små svakheter i Deres meldeteknikk eller i Deres spilleføring. Disse lukene kan selvsagt fylles med de erfaringer man får ved stadig spill i turneringer, men det finnes enda en vei, nemlig å studere bridgens teori. Hvis man har oppdaget dette står en hærskare av forfattere til tjeneste med sine mer eller mindre velskrevne verker, fra rene lærebøker til kåserier og historikk. Jeg skal her prøve å gi en oppfatning av noen av de bøker som er kommet i engelsk sprogdrakt i de siste årene, og som ikke før er nevnt i Bridgejournalen.

Jeg begynner med en bok av Paul Stern og A. J. Smith, som har den fordel at den styrker ens egen selvbevissthet og gir en den tanken at "en slik tabbe har da aldri jeg gjort". Boken, som heter *Sorry Partner*, beskriver og kommenterer nemlig 120 spill som er mishandlet i spilleføringen, motspillet eller i meldingene. Forfatterne tror at den lave standarden blant gjennomsnittsspillerne kommer av at voksne mennesker mange ganger har en motvilje mot å bli undervist. Spillene er helt dagligdagse, de krever ikke noen ekspertbehandling og er alle spilt i klubber eller i familiebridge. Når man jevnferer resultatene med det som kunne ha vært oppnådd forstår man hvor de 153 stikkene kommer fra som ifølge statistikken hver morgen feies opp fra gulvet i klubblokalet.

Her er et eksempel på spilleføring:

- ♠ 7-4-3
- ♥ D-6-4-2
- ♦ kn-7-5
- ♣ kn-7-5

- ♠ E-K-6
- ♥ E-K-kn-5
- ♦ D-8-2
- ♣ D-6-2

Syd meldte en grand, og fikk beholde kontrakten. Vest startet med spar-knekten. Hvordan ville De ha spilt? Ja, nettopp slik, men slik spilte ikke vår Syd. Han lasjerte "for sikkerhets skyld", stakk det andre sparspillet og innkasserte hjertestikkene. Dermed var han imidlertid ferdig, for esset og kongen satt fordelt både i kløver og ruter, og Syd fikk bare de to sparstikkene og de fire hjertestikkene.

Feilen lå i det første stikket. Syd burde ha stukket, innkassert hjertestikkene sine, tatt den andre sparhonnøren og deretter satt motparten inn igjen i spar. Så kunne han ha spilt seg ut med spar seks, og ventet på å få et stikk enten i ruter eller i kløver. *)

Så tar vi et forsvarspill:

<ul style="list-style-type: none"> ♠ 8-6-3 ♥ E-2 ♦ 10-9-7-6-2 ♣ K-kn-10 	<ul style="list-style-type: none"> ♠ 10-9-4 ♥ K-8-7-4 ♦ 4 ♣ E-D-8-4-2
---	---

	N	
V		Ö
	S	

<ul style="list-style-type: none"> ♠ kn-7-5-2 ♥ kn-10-6-3 ♦ D-8-5 ♣ 6-3 	<ul style="list-style-type: none"> ♠ E-K-D ♥ D-9-5 ♦ E-K-kn-3 ♣ 9-7-5
---	---

Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	3 ♦	pass
3 gr	pass	pass	pass

Vest begynte med hjertes tre, Øst fikk for kongen og fortsatte fargen. Syd gikk på ruter, og saken var klar.

Det var Øst som var synderen her. Han burde ha forstått at Vest ikke

*) Red er enig i spilleføringen, men tross alt finnes det en fordeling som gjør at Syds spillemåte er den eneste som fører fram, nemlig sparene 5-2 og tre av de fire topphonnørene i ruter og kløver hos Øst. Hvis Øst for eksempel har esset og kongen i ruter, kløverkongen og bare to spar, vil Syd vinne ved å spille som han gjør, og angripe i ruter før han har tatt alle hjertestikkene. Men hvis han tar ess og konge i spar, innkasserer hjertestikkene og deretter setter motparten inn i spar vil forsvaret ta tre sparstikk, to ruterstikk og to kløverstikk. Red

hadde noen hjerterdame, og at fargen derfor var håpløs å få etablert i tide. Anvendelse av de små grå sellene ville ha vist at betesjansen lå i kløver, hvis makker hadde en innkomst. Øst burde derfor i det andre stikket ha spilt kløver rett i bordets saks, og deretter kunne han sitte og vente på kløver fra makker når denne kom inn på ruter-damen.

Når vi nå har solet oss en stund i vår egen foretrefflighet, kan det være på tide å prøve sin klasse. Det har vi mulighet å gjøre i Florence Osborn's *How's your Bridge Game?*, som er en "eksamensprøve" i bokform. Forfatterinnen har stilt opp 200 meldesporsmål og 50 spilleoppgaver, og har endog gjort opp en poengtabell for at man skal kunne avgjøre til hvilken kategori av spillere man hører. Meldingene, som følger den i Amerika ledende profeten Goren, er sunde og logiske, og den som klarer 75 % av spørsmålene bør i fremtiden ha store sjanser til å havne i riktig kontrakt. Det er bare et område hvor jeg ikke kan holde med forfatterinnen, og det er når det gjelder svar på grandåpninger. Personlig vil jeg, hvis jeg noen gang blir vederfaret den lykken å spille med henne (hun er riktig søt også) nekte å bruke grandåpninger idet hele tatt. Jeg kan jo påstå at en paragraf i min rike onkels testamente forbyr meg det, eller at en spåkjerring har spådd at jeg vil komme opp i ulykket hvis jeg noen gang åpner med denne meldingen.

Med følgende to hender svarer hun på makkers grandåpning henholdsvis to kløver og to hjerter:

♠ 8-6-5 ♥ 4 ♦ 9-5-3 ♣ kn-10-9-7-6-4

og

♠ 10-8-6-5 ♥ E-kn-9-7-6 ♦ 8 ♣ K-kn-3

hvilket uenkelig må gi makker en følelse av usikkerhet, og med:

♠ K-7-3-2 ♥ D-5 ♦ K-kn-6 ♣ K-9-8-6

høyner hun makkers en grand til to. Her må utgangen være opplagt, og det er svarhånden som skal avgjøre dette ved å melde tre grand direkte, eventuelt tre kløver hvis man bruker varianten med tre kløver som søkemelding.

Her er et par morsomme spilleoppgaver:

- ♠ K
- ♥ kn-9-8-4
- ♦ K-kn-8
- ♣ D-kn-7-5-4

- ♠ E-10-9-8-7-5-2
- ♥ 10
- ♦ E-D-3
- ♣ 6-4

Alle er i faresonen og Syd gir. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♣	D
3 ♠	pass	4 ♠	D

Utspill hjertes to. Øst tar hjertekongen og fortsetter med hjertes ess, hvilket viser at Vest opprinnelig har damen fjerde i fargen. De har ved siden av hjertertaperen to kløvertapere og en sikker trumftaper. Har De noen sjanse til å redde kontrakten?

Det eneste sjansen er å godspille et hjertestikk og samtidig bløffe motstanderne. De stjeler hjertes ess, tar for sparkongen, og skifter deretter til hjertes knekt. På egen hånd kaster De en ruter, for å gi inntrykk av at De er svak i denne fargen. Den menneskelige naturen er slik at man har rett til å vente skift til ruter fra Vest, hvor etter de to kløvertaperne forsvinner i all stillhet på ruter knekt og hjertes ni.

Og så et motspill:

- ♠ K-5-2
- ♥ kn-8-4-2
- ♦ K-10-8
- ♣ D-8-4

- ♠ E-D-4
- ♥ 5
- ♦ 4
- ♣ E-K-10-9-6-5-3-2

Alle er i faresonen og Syd gir. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♥	4 ♣
4 ♥	pass	pass	pass

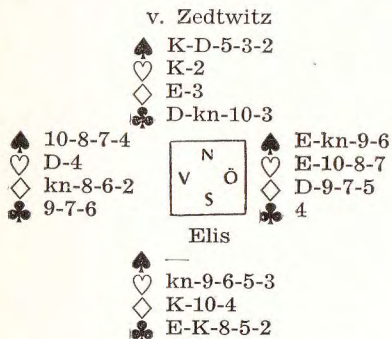
Vest starter med kløver syv. De tar som Øst for kongen, og knekten faller fra Syd. Er det noen sjanse til å bete kontrakten?

Til sist noen ord om *Championship Bridge* av J P Dunne og A A Ostrow, som i kåserende form forteller om de mer kjente amerikanske bridgestjerne-nes vei til mesterskapene, deres små særtrekk, og noen raffinerte spill hvor de har vist sin klasse. Man finner mange gode poeng, som for eksempel dette om Charles H Goren, som ofte er kalt "the perfect womens partner". En gang i en turnering åpnet Goren med en kløver, neste hånd meldte en hjerter, Gorens makker passet etter noen betenkning. Nestemann passet også, og Goren meldte to kløver. Nå kom to spar, hvoretter Gorens makker tok en lang betenkningstid før hun endelig sa pass. Goren gikk imidlertid i tre kløver, som ble kontrakten. Når blindemann la opp en totalblank hånd løftet Goren på øy-enbrynene og sa:

— Var ikke den andre pausen en overmelding av kortene?

Mange av spillene er meget elegante, men de virker likevel enkle til å være et utvalg av mestrenes repetoir, og jeg tror jeg tør påstå at mange av våre spillere ville ha klart dem uten videre.

Her er et vakkert spill av mr. Elis:

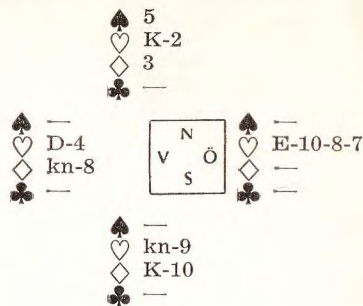

Øst ga. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♥	pass	1 ♠
pass	2 ♣	pass	2 ♠
pass	3 ♣	pass	5 ♣
pass	6 ♣	pass	pass
D	RD		

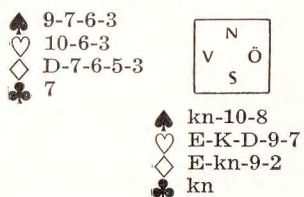
Spar fire kom ut. Syd satte i kongen på bordet, og stjal spareset. Bordet ble satt inn på kløver, en ny spar ble stjålet med kløverkongen, inn på bordet på kløver igjen og enda en sparstjeling med kløver ess, Syds siste trumf. Nå ble bordet satt inn på ruteress, kløver

ti trakk ut motpartens siste trumf, og på kløver tre og spar dame kastet Syd hjerter. Stillingen var nå:

Nord spilte spar fem, Syd kastet hjerter ni, og så var det ikke lenger morsomt å være Vest. Han bestemte seg for å kaste hjerter fire. Nord fortsatte da med hjerter to, og Øst—Vest kunne bare få et stikk. Hvis Øst stakk ville Nord's konge være godspilt, og hvis Vest kom inn ville han være nødt til å spille ruter opp i Syds saks.

Hvis Øst fortsetter med en liten kløver, forstår spilleren at Vest er renons, og stjeler derfor høyt. Men ved at Øst spiller kløver ess kan han lure Syd til å stjele med liten trumf, og da er det en mulighet for at Vest kan få stjålet, og deretter returnere spar. Vests og Syds hender var:

Bridgejournalen

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskriftet pr. postoppkrav.

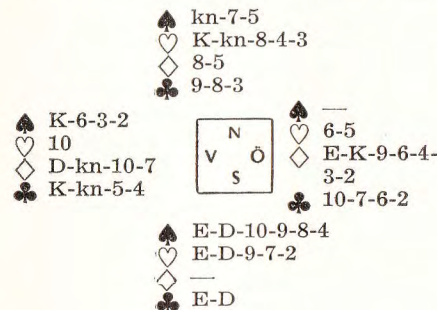
Lightnerdobling

Rolf Bøe

Lightnerdobling er en femten—tyve år gammel form for dobling av slem som er gått av mote i den siste tiden. Tankegangen bak doblingen er følgende:

Normalt er det av liten interesse å doble en slem som motparten *frivillig* er kommet i. I de aller fleste tilfelle blir det bare snakk om én bet, og de poengene man får ekstra ved doblingen spiller så liten rolle. Dessuten risikerer man å gi motparten enda flere poeng hvis kontrakten vinnes, for ikke å snakke om at uhellet kan være ute i form av en redobling hvis motparten sitter med en spesielt heldig fordeling.

Fordi en normal dobling av en slemkontrakt har så liten interesse, fant amerikaneren *Theodore Lightner* ut at doblingen kunne brukes til noe annet, nemlig til å gi makker beskjed om at *et unormalt utspill* sannsynligvis vil bete kontrakten. Her er et eksempel:

Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♠	pass	2 gr	3 ♦
3 ♥	4 ♦	5 ♥	pass
6 ♥	pass	pass	D
pass	pass	pass	

Østs dobling er en ordre om å spille unormalt ut. Hva det skal spilles får bli Vests sak å finne ut. Da spillet forekom forsto Vest at makker var renons et sted. I ruter eller hjerter var det ingen idé å spille ut. I kløver kunne Vest neppe være renons, da måtte motstanderne ha ni kort i fargen. Men i spar?

Vest fant at spar var løsenet. Han startet med spar to, Øst stjal og skif-

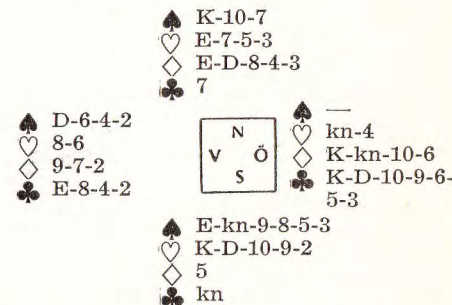
tet til kløver, og Syd gikk sogar *to* better. Uten spar ut er kontrakten opplagt.

Dette spillet forekom forleden dag, og det skapte en diskusjon om Lightnerdoblingens effektivitet. En eldre spiller, tidligere mange ganger internasjonal, hvedet følgende:

— Dere har enda for meget av Oslo-beregningen i kroppen. Etter Osloberegningen kan vi ikke bruke Lightnerdoblingen, fordi det vil være for mange situasjoner hvor vi må doble for å få 100 i bet istedenfor 50. Det samme er tilfelle i en parturering. Men i en lagkamp etter den nye beregningmåten er Lightnerdobling det eneste riktige.

Det så ut som om flere var enig med ham, og det er jo unektelig noe besnærende i tankegangen. Det er utvilsomt en god del slemmer som man kan bete ved en slik dobling. Men, det er et men. Hver konvensjon koster, og Lightnerdoblingen koster også. Personlig mener jeg at den koster mer enn den smaker, og her er mine innvendinger:

1) *Motstanderne skifter øyeblikkelig trumffarge*, hvis det er mulig, og takker etterpå dobleren for at han varslet dem om den skjeve fordelingen ved en dobling. I eksemplet ovenfor er det ikke mulig å vri seg ut, fordi seks spar heller ikke kan vinnes, men her er et annet spill:

Syd åpnet med en spar, Nord sa to ruter, og Øst slengte inn tre kløver utenfor faresonen. Syd viste så hjerterfargen sin, og etter hvert akte Nord—Syd seg oppover mot seks hjerter. Øst Lightnerdoblet, og Syd fryktet for en renons i spar hos Øst. Han gikk derfor

øyeblikkelig over i seks spar, og nå var det ingen som doblet.

Kløveresset kom ut, og så ble det skift til ruter. Den fikk løpe hjem. Syd studerte på hva det var Øst doblet på, og fant tilslutt ut at det var renons i spar. Derfor fortsatte han med liten spar, og da Vest la liten knep han med tieren på bordet. Så var resten lett. Ruteress og ruterstjeling, ny trumf gjennom Øst, sparkongen, ny ruterstjeling og så endelig spareset, som trakk ut Vests spardame. Resten sto.

Men hva ville ha skjedd hvis Øst ikke hadde Lightnerdoblet? Ja da ville Syd ha spilt seks hjerter. Det er neppe rimelig at Vest ville ha funnet på å spille spar ut, men til gjengjeld er det store sjanser for at Syd ville ha gjettet galt i spar og fått en spartaper. Sikkert er det selvfølgelig ikke, men han kan slå sparkongen først, og da er han ferdig. Lightnerdoblingen fortalte også Syd hvor spardamen satt.

La oss rette litt til på kortene, slik:

♠ 7-5-2			
♥ 8-4-3			
♦ D-8-4-3-2			
♣ 9-3			
♠ D		♠ kn-6-4	
♥ D-kn-10-2		♥ —	
♦ kn-5		♦ K-10-9-7-6	
♣ D-10-8-7-5-4		♣ E-K-kn-6-2	
♠ E-K-10-9-8-3			
♥ E-K-9-7-6-5			
♦ E			
♣ —			

Syd spiller seks spar. Øst Lightnerdobler, og får hjerter ut fra D, kn, fjerde. Øst får sin stjeling. Men hva hjelper det Øst—Vest? Ingen ting, tvert imot gir det Syd kontrakten. Uten hjerter ut er Syd nødt til å gå tape minst et hjerterstikk og et sparstikk, men nå har han sikkert spill. Han slår bare esset og kongen i spar, så er motpartens trumf ute, og deretter kan han slå esset og kongen i hjerter og stjele en hjerter, og nå er resten til å legge opp.

Men konvensjonens forkjempere vil sikkert hevde at dette er fordi konvensjonen misbrukes. Det skal ikke Lightnerdobles med en hånd som Øst har her. Tja, jeg vet ikke, men vi kan jo la påstanden passere likevel. Jeg har nemlig en annen viktig ting å legge i vektskålen. La oss si at de første meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♥	2 ♠	4 ♣?	5 ♠
pass	pass	6 ♥	?

Det hun likte best ved bridgeundervisningen.

Østs taktikk er helt klar. Han melder fem spar for å hindre Syd fra å svare på Nord's spørremelding i kløver. Nord må gjette om han skal melde seks eller ikke, og han gjetter galt. Øst kan se at det er bet, hvis han bare ikke får noe rart ut fra makker. Men hvordan skal han advare makker mot å stampe i seks spar? Det kan bare skje ved en dobling, men hvis man bruker Lightner risikerer man da at kontrakten vinnes fordi en grønn farge eller noe slikt kommer ut.

Lightnerdoblingen kan ha sine fordeler, som nevnt er det ikke tvil om at mange slemmer betes fordi man får varslet makker om at et unormalt utspill passer bra. Men etter min mening er innvendingene enda større, slik at man i det lange løp neppe vil tjene på konvensjonen.

Hvorfor jeg da likevel lager en artikkel om konvensjonen til Bridgejournalen? Fordi det er delte meninger om spørsmålet. Fordi mange mener at fordelene er større enn ulempene, og tross alt kan det aldri bli annet enn en følelsessak hvem som har rett. Noe virkelig bevis kan jo aldri skaffes. Når en konvensjon er omstridt anser jeg det som Bridgejournalens plikt å trekke den frem, peke på fordelene og svakhetene, og deretter overlate til leseren å avgjøre om han vil bruke den eller ikke.

Spekulasjoner om et slemspill

Gustaf Öberg

I en parturering ihøst fikk Nordspil-erne utlevert følgende hånd:

♠ E-K-4 ♥ D-kn-10 ♦ E-6-3 ♣ E-K-D-4

Makker hadde kort nok til å kunne åpne med en hjerter, og etter Nord's tre kløver kom tre hjerter fra Syd (alså minst femkortfarge). Etter Blackwoods fire og fem grand fikk Nord vite at utdelingen av ess og konger var maksimal, og dermed ser han tolv sikre stikk. Da Nord etter alt å dømme ikke har muligheter til stjeling bør spillet gå i grand. Men hvor høyt? Det trettende stikket kan vinnes hvis

- Syd har en dame
- Syd har tre eller fire kløver, og ingen av motstanderne har mer enn tre hjerter.
- Syd har kløverknekt
- Syd har en sekskorfarge i hjerter.

I en parturering får man vel være fornøyet med disse sjansene. "Alle mennesker" finner jo fram til seks grand, og noen melder syv og får det siste stikket som en presang.

Men i tillegg til de nevnte mulighetene finnes det en ekstra femti prosent sjanse til å få tretten stikk, nemlig at motpartens eventuelle kløverlengde sitter hos Vest og ikke hos Øst. Jeg vil nemlig påstå at med trusler i alle farger utenom langfargen og med kommunikasjonene i orden kan man alltid få ekstrastikket ved skvis uten at motstanderne gjør feil, når man kan finne en trusel som sitter bak den motspiller som skal trues..

Vår kontrakt ble syv grand, og hele fordelingen var:

♠ E-K-4			
♥ D-kn-10			
♦ E-6-3			
♣ E-K-D-4			
♠ kn-7-5-3		♠ D-10-8	
♥ 9-6		♥ 7-5-3	
♦ D-kn-5		♦ 10-9-8-2	
♣ kn-10-3-2		♣ 9-8-6	
♠ 9-6-2			
♥ E-K-8-4-2			
♦ K-7-4			
♣ 7-5			

Fordelingen var altså presis etter bestilling. Ruter ti kom ut ved de fleste bordene, hos oss også. Nord sikker med esset og spiller tre runder hjerter. Syd stikker over den tredje og Vest kaster vel en spar. På den fjerde hjerteren får Vest det vanskelig for første gang. Han kan ikke kaste kløver, men må velge mellom ruter og spar.

Kaster Vest en ruter legger Nord samme farge, for at Syd's tredje ruter skal bli en trusel mot Øst. Nå fortsettes med de tre høye kløverne, Syd kaster en spar, og deretter spilles Syd inn på ruterkongen. Når Syd nå spiller sin siste hjerter oppstår en tosidig skvis. Vest må kaste spar for å holde kløver. Nord kaster da sin siste kløver, som han ikke har mer bruk for, og derved utsettes Øst for press i spar og ruter. Det er mer enn han klarer, og resultatet blir at syveren går hjem.

Hvis Vest kaster en spar til på den fjerde hjerteren, som han gjorde ved bordet vårt da spillet forekom, er det grunn til å tro at Øst nå er alene om å holde spar, og derfor kaster Nord sin tredje spar. Nå følger den femte hjerteren, Nord legger ruter, og stillingen er:

♠ E-K			
♥ —			
♦ 6			
♣ E-K-D-4			
♠ kn		♠ D-10-8	
♥ —		♥ —	
♦ D-kn		♦ 9-8-2	
♣ kn-10-3-2		♣ 9	
♠ 9-6-2			
♥ —			
♦ K-7			
♣ 7-5			

Nå følger esset og kongen i spar, og Vest begynner å like seg mindre. Han oppgir vel ruterne, hvis han oppgir kløver er jo alt over. Men nå er Vest også satt utenfor, nå kommer skvisen med full styrke mot Øst når kløverne spilles. Han har kløver ni til esset, og ruter to kan han spandere på kongen. Men så er også situasjonen følgende:

Internasjonal robberbridge

Egil Wang

Turneringen i Paris i sommer var en vanskelig tid for journalister. Arrangørene gjorde svært litet for oss, vi fikk ikke komme inn i det lukkede rommet, som bestandig har vært tillatt før, vi fikk først kopier av spillene tre-fire dager etterat kampene var spilt, og ved de bordene hvor det ble spilt interessante kamper var det så mange tilskuerne at det nesten var umulig å komme til.

Resultatet av dette var at journalistene fløy rundt og plaget spillerne i pausene, så noterte man ned de resultatene som sto på oppslagstavlene, og i den tiden som det ble spilt gjorde man noe annet, dro ut for å se på byen eller dovnset seg i presserummet. Der inne var det for resten mange ganger interessant, idet man fikk prate med representanter fra andre nasjoner. Men det å prate var for resten mange ganger vanskelig nok. Engelsk var turneringens offisielle sprog, men de fleste tilreisende fra de latinske nasjonene

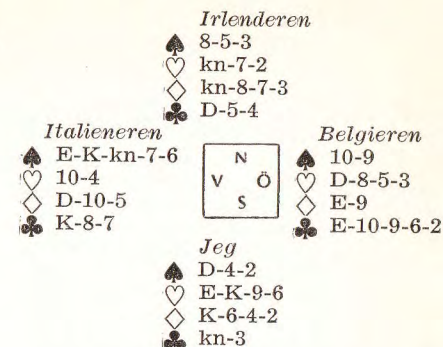
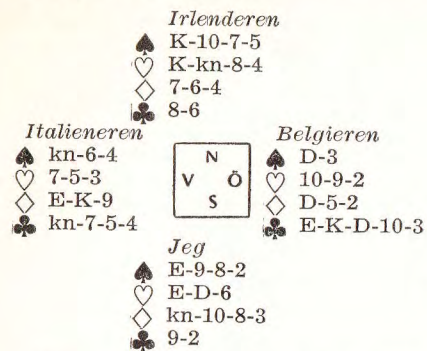
kunne ikke et ord engelsk, utenom kanskje meldingene. Til gjengjeld var de eksperter i fransk, som var et slags offisielt sprog nummer to.

En dag ble det foreslått en bridge i presserummet, og en belgier ble sendt inn på turneringskontoret for å orge kortstokker. Det gikk bra, og litt etter satt vi fire mann høy i et bortgjemt værelse. Jeg hadde fått en irlender til makker, og mot oss spilte en italiener og en belgier.

Irlenderen foreslo at vi skulle spille etter Barons system, men navnet var det eneste jeg kjente til om det. Jeg mumlet noe om Culbertson, men det systemet trodde ikke irlenderen hadde tilstrekkelig rede på. Så ble det til at han spilte Baron og jeg norsk Culbertson. Hva motparten spilte er jeg enda ikke blitt klar over, for hverken irlenderen eller jeg forsto fransk, og ingen av de to andre kunne annet enn å melde på engelsk. Så det ble ufrivillig en robber etter moderne teorier, det

vil si rett til å melde hva man ville uten at motparten forsto det. Kanskje vi skal gå enda lenger og si uten at makker forsto hva man mente.

Men la oss ikke fordype oss i dette, men se på noen av spillene. Et av de aller første var dette:

Belgieren ble spiller i en kontrakt på tre grand, etterat han selv hadde meldt kløver så mange ganger at jeg var sikker på at fargen var ekte. Jeg startet med ruter, som belgieren lot gå hjem til damen på egen hånd. Deretter kom en kløver til knekten, og så en liten hjerter. Makker la liten, belgieren bidro med nieren, og jeg fikk for damen.

Mens jeg satt og tenkte over tilbake-spillet fant jeg at det var dumt av belgieren å la den første ruterer gå hjem til egen hånd, derved viste han meg jo tre stoppere i fargen. Nå var det klart for meg at det bare var en eneste farge det var noen fremtid i, nemlig spar. Og med et medlidende blick på belgieren spilte jeg liten spar. Bordet la liten, makker tok kongen og fortsatte fargen, jeg stakk med esset og spilte enda en spar, og så... ja leseren kan selv se hva som skjedde. Belgieren var ikke så dum som jeg trodde da han gjorde meg oppmerksom på hvor fåfengt det var å fortsette i ruter. Han måtte ha sparskift for å vinne, og jeg gikk i vannet med begge bena.

Irlenderen var litt hissig av seg, han hadde rødt hår og alt det andre utstyret som tilkjennegir en hissig mann fra Erins grønne øy, og ville vite hvorfor iallverden jeg ikke fortsatte i hjerter. Men jeg kunne da stagge ham denne gangen, hvorfor hadde han ikke spilt hjerter selv når han var inne på sparskongen? Og ovenfor dette argumentet måtte han bøye seg.

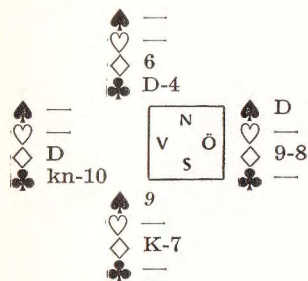
Men irlenderen fikk grunn til å bli hissig i det neste spillet også, og da

hadde jeg desværre ingenting å stagge ham med. Det var italieneren som var ute med sine snarer denne gangen.

Italieneren åpnet med en spar, belgieren meldte to hjerter, italieneren to spar og belgieren tre kløver. Det er visst slik de pleier å melde etter Canapé, først de korteste melbare fargene, og dess lengere fargen er dess senere i meldingsforløpet blir den vist. Nåja, denne rare meldeteknikken hindret dem ikke i å nå fire spar, og irlenderen startet med ruter tre. Bordet la liten, og jeg fikk for kongen. Jeg skiftet til hjerterkongen, italieneren bidro med tieren og makker med toeren. Det hastet tydelig ikke med mer hjerter, og for å få vekk en innkomst på bordet fortsatte jeg med ruter. Bordet tok esset, og så kom spar ti. Det var jo ingen idé å dekke, og tieren beholdt stikket. Etter en liten pause fortsatte italieneren med hjerter fem, og nå begynte vanskelighetene. Hva skulle jeg legge? Tilslutt fant jeg ut at spilleren måtte ha knekten singel igjen i hjerter, og nå skulle han narre meg til å legge liten. Men det gikk jeg ikke på, og med et triumferende smil stakk jeg opp med esset. Men både trumfen og smilet forsvant når jeg oppdaget at det var den eneste måten jeg kunne få gitt motparten kontrakten på, for nå var hjerterdamen godspilt til avkast av Vests kløvertaper.

Irlenderen ble hoppende sint. At det gikk an å la seg lure av en slik enkel manøver? Heldigvis var han så sint at han begynte å prate gelisk eller keltisk eller hva det rare sproget han kom med het for noe, og det er jo ikke så farlig når man ikke forstår noe av kjeften man får.

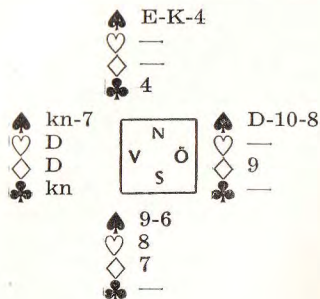
Men robberer var ferdig, og i neste ble jeg plasert ovenfor belgieren. Han mumlet noe om Vanderbilt, og da jeg

Og når kløver dame kommer har Øst ikke mer han skulle ha sagt han heller.

Red vil bemerke. Det er visstnok riktig det Öberg sier at man under de nevnte forutsetninger alltid kan skvise til seg et ekstrastikk. Jeg sier visstnok, for er det noe man skal være forsiktig med er det å uttale seg for avgjørende om teorien for skvis. Det er et felt hvor man har meget igjen å studere. Men såvidt vi i farten kan se er det riktig. Det er dog en liten hake ved saken, idet motparten kan gjøre det vanskelig ved bløffavkast. La for eksempel spar tre og ruter to bytte plass hos motstander-

ne, og la Vest kaste først en spar og deretter en ruter. Hvis spilleren etter dette tror at Vest har oppgitt ruterholdet, vil han trekke opp følgende posisjon:

Når Syd nå spiller sin siste hjerter legger Vest en spar, og Nord legger kløver, etter planen. Men det er noe annet som slett ikke er etter planen. Øst er ikke det minste skvist, han legger ganske rolig ruter ni, og så kan spilleren gjøre hva han vil. Derimot ville den andre sluttposisjonen, med kongen annen i ruter hos Syd, føre fram.

Bridge uten forhindringer.

faktisk har lest de fire—fem sidene som står i Wagles gamle bridgehåndbok om dette systemet, var jeg lettsindig nok til å gå med på det. Irlenderen og italieneren hadde enda vanskeligere for å bli enig, men italieneren kunne to engelske ord, "common sense", og disse to ordene dannet visst basis for deres taktikk. Så ble følgende spill gitt:

Belgieren			
♠	K-D-5		
♥	8-4		
♦	D-10-7-6-3		
♣	9-7-6		
Irlenderen		Italieneren	
♠	10-8-7-6-2	♠	kn-3
♥	E-3	♥	kn-5-2
♦	9-5-2	♦	E-K-4
♣	8-4-3	♣	E-K-10-5-2
Jeg			
♠	E-9-4		
♥	K-D-10-9-7-6		
♦	kn-8		
♣	E-D		

Belgieren og jeg havnet tilslutt i en kontrakt på fire hjerter, med meg som spiller, og irlenderen begynte med kløver. Heldigvis, tenkte jeg. Esset fikk stikket, idet italieneren bidro med kongen, og så ble bordet satt inn på spar. Hjerter fra bordet, italieneren la liten,

og jeg gikk på med damen. Irlenderen la hjerter tre. Fargen måtte altså spilles enda en gang fra bordet. Inn på spar igjen, og ny hjerter. Italieneren la enda en gang liten. "Jaså, du er ute med fantestrekker igjen," tenkte jeg, "du skal få meg til å knipe med tieren og så skal din makker få for knekten. Nei, den går ikke." Så tok jeg kongen...

Det var irlenderen som var ute med fantestrekker, ikke italieneren. Han smilte over hele ansiktet over den vellykkede fellen han hadde lagt for meg, men jeg la også merke til en mine som sa at han der nordmannen kan da ikke spille kort idetheletatt.

Dette begynte å bli ubehagelig, men jeg håpet på at kortgudinnen ville være meg huld og hjelpe meg å dukke denne irriterende irlenderen ganske kraftig en gang. Og sjansen kom.

Belgieren			
♠	D-9-5		
♥	10-8-3		
♦	9-4-2		
♣	kn-9-4-2		
Irlenderen		Italieneren	
♠	10-8-6	♠	K-4-2
♥	E-kn-9-2	♥	K-D-6
♦	K-D-kn-5-3	♦	E-10-8
♣	9	♣	E-7-6-5
Jeg			
♠	E-kn-7-3		
♥	7-5-4		
♦	7-6		
♣	K-D-10-3		

Irlenderen var havnet i fem ruter, og belgieren fant et inspirert utspill, spar dame. Kongen kom på på bordet, og jeg stakk med esset. Nå så jeg sjansen til hevn, og uten å fortrekke en mine fortsatte jeg med spar tre. Irlenderen hadde det tydelig vondt. Han så på meg, så på belgieren, og tilslutt kom spar åtte. Belgieren stakk over med nieren, og ga fargen opp igjen. En bet.

I det samme kom beskjed fra salen at de fleste bordene der inne var ferdigspilt, og vi måtte inn for å prøve å snappe opp noen spill. Jeg reiste meg vel fornøyet fra bordet, mens irlenderen hadde en farge som minnet om den man påstår skal hvile over øya hans.

Han var forøvrig en kjekk kar, det lærte jeg etterpå. Men temperamentsfull var han, som irlenderne har ord på seg for å være.

Variasjon i klubbturneringene

En feil som mange klubber gjør er å kjøre med samme program på klubbturneringene hele året rundt. Det er parturering hvor resultatet legges sammen over 78 kvelder eller noe i den retningen, og følgen av dette blir at de som ligger dårlig an for lenge siden er lei av hele turneringen.

Går det ikke an å få litt mer variasjon i dette? Går det ikke an å få mange korte turneringer, av forskjellig form, slik at det blir avveksling over det hele? La oss se litt på det.

En form som absolutt bør brukes til en turnering i sesongen er lagturnering. Det er en form som er vidt forskjellig fra partureringer, beregningsmåten gjør at det blir et annet spill. Og de som aldri spiller lagturnering i klubben er handicappet når de skal delta i de offisielle mesterskapene. De er ikke vant til lagkamper, og kjører som følge derav med partureringsteknikken, som oftest med et trist resultat.

Enkelte klubber har kanskje prøvet å arrangere lagturneringer, men har bitre erfaringer fordi det viser seg at det er vanskelig å få satt sammen lag som er tilfreds med å spille med hverandre. Hvis man lar spillerne danne lag selv, uten noen slags restriksjoner, blir følgen at klubbens beste spillere slår seg sammen, og resultatet blir en turnering hvor resultatet i store trekk er gitt på forhånd. De svakere spillerne vil fort oppdage at det i lagturnering er vanskeligere å hevde seg enn i parturering. Det har ikke lenger så meget å si at man har tur.

Som følge av dette har mange klubber begynt å la klubbens styre sette sammen lagene etter forskjellige prinsipper. Men det har også sine store svakheter. Resultatet blir som oftest at ni av ti spillere er misfornøyet med lagkameratene, og er man riktig uheldig kan man risikere at det blir hvisket i krokene om at styrets medlemmer har sørget for selv å være med på bra lag.

Etter min mening bør derfor spillerne tross alt få lov til å danne sine lag selv, helt fritt. Man kan kanskje si at klubbens tre—fire beste par ikke får spille sammen, men lenger bør man ikke gå. Men så må man også prøve å finne en turneringsform som skaper interesse for alle deltagerne, og jeg har et par slike å foreslå. De er ikke ideelle for større turneringer, men de kan ha sine forde-

ler i en klubb, hvor det ikke bare er om å gjøre å kåre de beste spillerne, men hvor man også må ta hensyn til at medlemmene liker seg.

Det første forslaget er å spille en turnering alle mot alle, med en kamp pr. aften. Hvor mange spill det skal spilles i hver kamp er avhengig av hvor rutinerne spillerne er og hvilken tid man har til disposisjon. Alle bord spiller de samme spillene. Da har man ved siden automatisk fått inn en liten parturering, hvor man har spilt en halv aften mot hvert annet par, og resultatene kan regnes ut uten noe mer kluss.

Selvfølgelig er par- og lagberegning i samme turnering ikke idéelt. Men vi gjør det på den måten at det er lagturneringen som er det viktigste, partureringen er bare en slags trøsteturnering for dem som går rundt og er misfornøyet med sine egne lagkamerater. Etter at premiene i lagturneringen er delt ut, får det beste upremierte par en ekstrapremie for bra parinnsats.

En annen måte å arrangere lagturnering på er det såkalte *Monrads system*, som brukes en del i sjakk. Det går ut på følgende: Første aften trekker man hvilke lag som skal møte hverandre, og siden setter man lagene mot hverandre på grunnlag av tidligere resultater. Lagene får som vanlig i lagturneringer 2 vinnerpoeng for vunnet kamp, og 1 vinnerpoeng for uavgjort, og hvis to lag står likt i vinnerpoeng står det laget best som har den beste differansen mellom vundne og tapte matchpoeng.

Annen aften spiller de to lagene som står best etter første aften mot hverandre, likeledes de to som ligger på tredje og fjerde plass, og så videre. Tredje aften går man fram på den samme måten, nummer en og nummer to spiller mot hverandre, og så videre. Turneringen spilles over fem—seks aftener, og så er man ferdig.

Denne turneringsformen er ikke bare ideell. Man risikerer å møte det samme laget flere ganger, mens man idetheletatt ikke får spille mot andre lag. Men fordelene i en klubbturnering er at det alltid blir så jevne kamper som det kan bli, de beste lagene får jevnbyrdige motstandere og de svakeste lagene slipper å være "slaktoffer". Og det er tross alt en stor fordel.

En annen form for turnering, som har vakt stor interesse i de klubbene hvor den er prøvet, er en form hvor spillerne kan møte opp eller la være presis som de selv ønsker. Vi har nevnt det før, og gjentar det nå, at det ikke er alle som vil binde seg til fast fremmøte hver eneste klubbaften. Det kan når som helst komme noe iveren, og å skaffe reserve i en fart er ikke alltid så lett.

Vi kan for eksempel si at en slik turnering skal arrangeres annen hver uke gjennom hele sesongen. Spillerne møter opp, hvis de har lyst, men ellers blir de ganske rolig hjemme. Når de kommer ned i lokalet ser de seg om etter makker, og avtaler å spille sammen med en eller annen. Turneringslederen teller opp hvor mange som har innfunnet seg på et bestemt klokkeslett, og gjør istand en turnering for det antall bord som passer. Så får spillerne beskjed om å sette seg ned hvor de selv ønsker. Parnummer får de etter bordplansjen. I løpet av noen runder noterer turneringslederen de forskjellige parenes nummer, og når spillet er ferdig blir det regnet ut på vanlig måte.

Resultatet gjøres om i prosent av toppscore. (Det finnes tabeller hvor man kan gjøre dette uten noen utregning, hvis man ikke kan få tak i dem kan man lage dem selv.) Et par som får nøyaktig middelscore får altså en prosentpoeng på 50, et par som får 80 poeng med 78 som middels får 80:156 (156 er toppscore, halvparten er middelscore) = 51,28 %.

Prosentpoengene noteres for hver enkelt spiller, og legges sammen etter hver aften. For å gi dem som ikke møter hver aften en fair sjanse regner vi bare resultatet for to tredjedele av spilleaftene. Med ialt femten aftener for turneringen regner vi altså de ti beste aftener for hver spiller. For at det virkelig skal bli en individuell turnering og ikke en turnering hvor man spiller med samme makker hele tiden kan man bestemme at bare halvparten av de resultatene som teller får være med samme makker (Eller to tredjedele av resultatene, eller hva man selv ønsker).

En turneringsform som gir de svake-re spillere en sjanse er å dele spillerne inn i forskjellige klasser, for eksempel A, B og C. Man kan utmerket god spille mot alle de andre parene likevel. La oss si det er 16 par i en klubb. Man lager en inndeling slik at det såvidt mulig blir jevne par i hver klasse, det be-

høver ikke å være like mange i hver. La os si at man finner det naturlig å ha fem par i A-klassen, syv i B-klassen og fire i C-klassen. Man spiller en turnering med åtte bord, for eksempel over fire aftener, og når den er over får de beste parene i hver klasse premie. Sannsynligvis vil et par i A-klassen vinne, og dette paret får premie som beste A-par. Beste par i B-klassen blir kanskje nummer fire, men får likevel premie som beste B-par, og beste par i C-klassen, som kanskje blir nummer ni, får premie som beste C-par.

For å unngå at noen blir fornærmet over å bli plassert i C-klassen eller noe slikt kan vi sette opp klassene strengt etter resultatene i siste års klubbturneringer. Vi lager en poengskala hvor halvparten av spillerne i hver turnering får poeng. Skalaen er helt avhengig av hvor mange par det er i klubben, men jeg kan jo antyde at med 16 par kan den være 10-8-6-5-4-3-2-1. De parene som får over et visst antall poeng spiller i A-klassen, de som får færre poeng spiller i B-klassen, og de som idethele tatt ikke har fått poeng spiller i C-klassen.

Man kan også en gang iblant lage en turnering med totalisator. En totalisator kan flettes inn i hver eneste turnering, men det passer best i en Howell eller Mitchellturnering eller noe slikt. Man tipper ganske enkelt hvem som vinner og setter det beløpet man selv ønsker. Når turneringen er over fordeles beløpet på dem som har tippet riktig vinner. La oss for eksempel si det er satt ialt 50 kroner, og av disse er 20 satt på det paret som vinner. Vi regner $50:20=2.50$, følgelig får man kr. 2.50 igjen for hver krone man har satt på vinneren.

Enkelte klubber bruker å ta en viss avgift av totalisatoren til klubbens drift, og det er kanskje ikke den dumme måten å få inn penger på. La oss si vi trekker 25 %, klubben får da 12.50 av de 50 kronene, og resten, 37.50 deles på de 20 som var satt på vinner. Resultatet blir at man får igjen 1.875 for hver krone. Brøkene går også til klubben, slik at utbetalingen blir kr. 1.85.

Dette var en liten smakebit, men det er mange, mange andre former å arrangere turneringer på. Plassen tillater ikke mer denne gangen, men vi skal kanskje komme igjen en annen gang.

En søndag ettermiddag

A. Moyses jr.

Fra Bridge World

"Elskede", sa jeg til min kone, "skulle du ha lyst til å spille med meg i julemixen?"

"Åååå — mener du det?" stammet hun overveldet.

Jeg ble rørt. Hun hører jo ikke til de beste spillerne (hvilket det følgende sikkert avslører) men hva hun savnet i dyktighet ble mer enn oppveiet av entusiasmen. Hennes erfaring i bridge innskrenket seg til damebridgen hjemme i hennes fødeby. Hennes prestasjoner i denna sirkelen er attestert av noen askebegeter i keramikk, som hun så vidt jeg vet har fått for å ha oppnådd høyeste antall poeng en enkelt ettermiddag — ved sitt bord.

"Selvfølgelig mener jeg det", svarte jeg vennlig og med den minen en mann anlegger når han forærer sin frue en persianerpels.

"Da skal jeg tilbringe resten av dagen med å lese Gold Book", lovet hun. "Eeller kanskje det var bedre at du ga meg noen tips innen vi begynte?"

"Nåja", sa jeg, "da klokken allerede er halv ett og vi begynner klokken halv tre (det var søndag) tviler jeg på at du rekker å lære deg noe nytt.

"Å, er det idag?" Hun så forskrekket ut, men samlet seg som en førsteklases sportskvinne. "Men vi har faktisk en time på oss hvis vi hopper over frokosten."

"Men jeg er sulten."

"Du mener ikke at du vil ha meg med til en viktig turnering uten at du gir meg litt trening?"

Jeg avsto fra å si min mening om mixturneringenes betydning, og sa isteden:

"Hør du, min lille engel. Jeg har spilt bridge i tolv år, og jeg tror ikke du kan lære deg så meget på en time."

"All right, men da får du ikke bli sint hvis jeg gjør feil", sa hun resignert og vendte seg mot frokosten. Jeg lovet ikke å bli sint.

Det første spillet ga oss en flygende start, idet min sukkergris var den eneste i lokalet som klarte å karre til seg ti stikk i en sparkontrakt:

Syd ga, alle i faresonen:

		Jeg						
	♠	E-6-5-3						
	♥	K-5						
	♦	9-7						
	♣	D-8-7-5-3						
♠	K-8-7				♠ kn-10			
♥	D-9				♥ E-kn-7-6-4-			
♦	K-D-kn-10-				3-2			
	6-4				♦ 2			
♣	10-9				♣ 6-4-2			
		<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ö</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;"> S</td></tr> </table>		N	V Ö	S		
N								
V Ö								
S								
		Jackie						
	♠	D-9-4-2						
	♥	10-8						
	♦	E-8-5-3						
	♣	E-K-kn						

Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♦	4 ♠	pass
pass	pass		

Jeg satt Nord, men jeg nekter å be om unnskyldning for at jeg hoppet rett til fire spar, istedenfor å nøye seg med to spar, som er den korrekte meldingen. Jeg hadde spilt med min kone før (om enn bare i robber) og jeg hadde funnet ut at når hun åpnet var det som regel utgang hvis jeg bare hadde et par damer å hjelpe til med. Min halsbrekkende melding var for så vidt vellykket som den sperret Øst ute fra å vise sin syv-kortfarge. Selvfølgelig kunne vi aldri klare fire spar, så det var ingen grunn for Øst—Vest til å stampe i fem ruter eller hjerter. Men vi klarte fire spar, så to betet ville ha vært en billig stamp for dem.

Vest, som ikke kjente kortene igjen på baksiden, startet med ruterkongen. Jackie (det er ikke alltid jeg kaller henne skatt, engel o. s. v.) tok stikket med esset og spilte uten et øyeblikks betenkning *spar damen*. Vest dekket og esset på bordet fikk stikket. Deretter kom Øst inn på sparknekten og fortsatte med kløverkongen og kløverknekten. I et forferdelig øyeblikk så det ut til at hun tenkte på å legge liten kløver på knekten, men tilslutt overvant hun heldigvis sin spesielle kvinnelige aversjon mot å sløse bort to honnører i det samme stikket, og stakk over med damen. Det

kom enda et vanskelig øyeblikk, da hun tenkte på hva hun skulle legge på de to siste kløverne, men hennes endelige kompromis — en hjerter og en ruter — var tilfredsstillende, da hun bare hadde en trumf igjen på hånden, og således under alle omstendigheter måtte gi bort et hjerterstikk!

"Flott, skatten min!" utbrøt jeg, "det var stålende, virkelig strålende."

Hun strålte hun også og lignet en rødmende kerub. "Jeg måtte knipe den trumfkongen", forklarte hun.

"Og hvilken finesse!" istemte jeg entusiastisk.

"Javisst", falt Vest inn. "Alt hun manglet var konge, knekt, tier, åtter og syver. I hvilken bok står det at man skal spille damen?"

Jeg ga ham et vredt blikk og sa:

"Pass De på Deres spill og la oss passe vårt. Det er vel ikke vår feil at De ikke fant det riktige utspillet, hjerter?"

Han ble blodrød i ansiktet — å tenke seg at noen ville spille ut hjerter fra hans hånd istedenfor ruter! Men jeg kunne ha sagt *hva som helst* for å beskytte min egen lille gullunge. Selv om hun hadde spilt ganske eiendommelig så hadde hun iallfall klart biffen. La ekspertene spille en liten spar mot esset og en liten tilbake — hvordan går det da med dem?

"Du skulle kanskje ikke ha dekket damen med kongen", bemerket Øst til sin makker. "Da hadde du kommet inn på spar, og etter å ha fått ruterstikkene dine kunne du ha spilt hjerter igjen."

"Aldri i verden", sa jeg. "Jackie hadde sørget for at De kom inn i neste sparrunde — ikke sant elskede?"

"Selvfølgelig", sa hun fort, og det var bare en skygge av tvil i hjernen hennes.

Det neste spillet — mot de samme motstanderne — ble avvirket i en litt anstrengt atmosfære.

Forbyttede kort i lagkamp

Hvis et spill i en lagkamp er ødelagt fordi kortene på en eller annen måte er forbyttet, skal det som regel spilles om. Men det er en unntagelse, nemlig hvis et lag ikke har skyld i feilen hadde et ekstra godt resultat ved det rørlste bordet. I så fall skal turneringelederen gi en sannsynlig score ved det andre bordet.

Nord ga, Nord—Syd i faresonen.

♠ 9-7-4
♥ E-kn-10-9-8-3
♦ 6
♣ E-D-8

Jackie

♠ 8
♥ 4
♦ E-K-kn-9-5-4-3-2
♣ 9-6-2

Jeg

N	♠ K-6-5-3-2
V	♥ K-5-2
Ø	♦ 7
S	♣ 7-5-4-3

♠ E-D-kn-10
♥ D-7-6
♦ D-10-8
♣ K-kn-10

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	1 ♠	D	pass(!)
2 ♥	pass	3 gr	pass
pass	pass		

På grunn av min sparmelding i mel-lomhånd skynder jeg meg å fortelle at jeg når jeg spiller med Jackie ikke holder så strengt på alle regler om safety play og heller ikke er så særlig ortodoks i andre situasjoner heller. Syd trodde sannsynligvis at jeg bløffet, og han hadde jo også 87 % rett — derfor dobbelt han øyeblikkelig.

Det at min engel hadde unnlatt å melde sin ruterfarge var et utslag av perfekt lydighet og tillit. Jeg har som regel advart henne fra å "redde", så tiltross for sin singelton og sin åttekortfarge i ruter ga hun meg et oppmuntrende smil mens hun passet — omtrent som hun ville si at hun visste jeg ville klare enhver kontrakt jeg var kommet i — og passet som om det var hun som hadde E-D-kn-10 i spar. Resten av meldingene var fullt normale. Det er selvfølgelig lett å kritisere at Nord aksepterte tre grand, men man får tenke på at det var parturnering og at det fra hans synspunkt kunne være like mange stikk i grand som med hjerter som trumf. Singeltonen i ruter var et minus, men vi hadde ikke meldt fargen, og Syd meldte som om han hadde stopper der. Ytterligere kunne Nord tre små spar være farlige i en hjerterkontrakt, da også Syd måtte være lang i spar. Jeg kunne jo ha esset uten andre honnører og gi min makker stjelestikk.

Dette får være nok om meldingene.

"Du skal spille ut elskede", sa jeg.

Nå ville vel hvem som helst annen i Jackies situasjon iallfall ha vært fristet

til å spille ut ruteresset i den ulogiske forhåpningen å kunne få åtte ruterstikk i en fart. Men forestill Dem den store forargelsen over at et slikt forsøk vil innskrenke seg til nøyaktig to stikk! Men slik spiller ikke min engel. Jeg hadde meldt spar, og den fargen skulle spilles ut om det så var det siste kortet hun skulle spille! Syd hadde riktignok — i faresonen — dobbelt en spar — som var meldt utenfor faresonen — og hadde deretter hoppmeldt til tre grand. Men hvem var han? Jeg var hennes mann!

Jeg er nesten fristet til å ta en avstikker fra bridgen og sysselsette meg med den moralen som min frue på en slikt strålende måte demonstrerte. Hvis bare flere hustruer hadde en slik sublim tillit til... nei, jeg tror det er bedre at jeg går tilbake til bridgen.

Jeg gjentar at Jackie spilte ut sin single spar. Jeg la liten. Spilleren fikk stikket, og selv om han måtte ha vært en tanke nervøs med henblikk på ruterfargen, kunne han ikke komme fra hjerterfinessen. Min konge fyllbyrdet sin naturlige misjon og — egentlig bare i håp om å få et eller to ruterstikk — spilte jeg min singelton i ruter.

Hvorledes skal jeg nå beskrive den senen som fulgte? Kanskje skulle jeg heller bruke farger. Syd var grønn. Nord var høyrod. Og Jackie var attråverdige lyserød mens hun med en sprudlende latter spilte ruter, ruter og ruter.

Fem bet!

Det var Syd som brøt den dype tausheten som fulgte. Meget høflig vendte han seg til Jackie og sa:

"Unnskyld, men hadde De åtte ruter med ess, konge og knekt i spissen?"

"La meg se — ja det hadde jeg", svarte hun blidt.

"Og singelton i spar?"

"Ja".

"Og De ikke bare passet på min dobbelting av en spar. De spilte dessuten spar ut, og tok idetheletatt ikke hensyn til ruterfargen?"

Jeg avbrøt dette forhøret.

"Hvem tror De egentlig De er? Er dette en rettsal?" sa jeg.

"Gjorde jeg noe galt?" spurte Jackie engstelig.

"Galt", ropte jeg. "Nei, skatten min. Hvis Gottlieb, som man påstår vet et og annet om utspill, hadde vært her og sett deg spille ville han kastet seg ned for dine føtter og hyllet deg, og siden

ville han på grunn av ren og uforfalsket misunnelse ha sluttet å spille bridge for resten av livet."

"Ja jeg har faktisk tenkt å gjøre det", veste Nord samtidig som hun reiste seg fra bordet. Men i samme øyeblikk kom ropet "pulje 1 kan bytte". "Kom", sa hun til Syd, "i neste runde skal vi spille mot Helen Sobel og Goren, og det blir bare leken i forhold til dette."

"De så så sinte ut", bemerket Jackie mens vi gikk til beste bord.

"Bry deg ikke om det", sa jeg. "Det var et par kranglebotter som ikke tåler å bli trillet rundt med."

"Trillet jeg rundt med dem?"

"Jeg har aldri i mitt liv sett elegantere spilleføring", forsikret jeg og trykket hånden hennes. "Men kjære du", sa jeg, "du må ikke regne med at du kan klare deg videre så strålende som du har begynt — det kan ingen. Du får ikke bli skuffet hvis noe skulle gå galt."

Da hun spurte: "Hvordan skulle noe kunne gå galt?" kunne jeg bare stirre på henne.

I den neste runden møtte vi Ozzie Jacoby med en sjarmerende makker som jeg ikke kjente. Det første spillet hadde følgende fordeling:

Syd ga, alle i faresonen:

♠ D-kn
♥ 8-5-2
♦ 7-6-4
♣ D-9-7-6-2

Jeg

♠ 10-9
♥ E-D-10-9-6
♦ kn-9-5-3
♣ 8-3

N	
V	Ø
	S

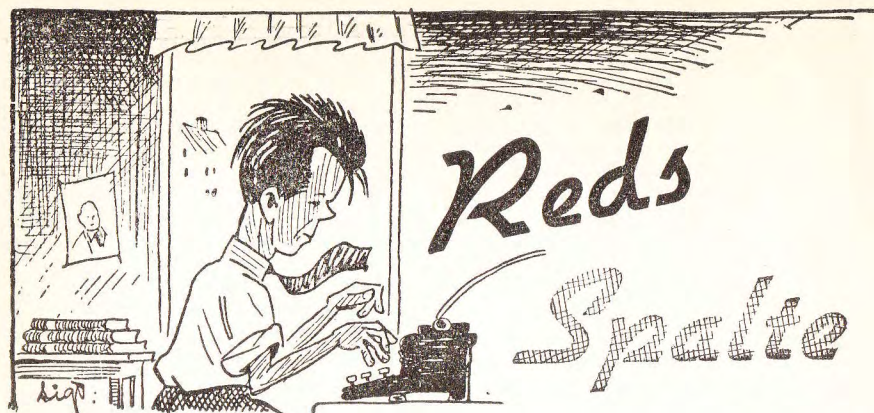
Jackie

♠ 7-6-4-3-2
♥ 7-4
♦ 10-8-2
♣ K-kn-5

♠ E-K-8-5
♥ K-kn-3
♦ E-K-D
♣ E-10-4

Ozzie som Syd meldte tre grand rett inn, og fikk beholde meldingen. Jeg spilte ut hjerterdamen, Ozzie stakk og spilte en liten spar mot bordet. Jeg var en smule urolig over den oppmerksomheten som Jackie viste min sparni, men det var ikke noe å gjøre ved. Så kom en liten kløver fra bordet. Det var tyde-

(Forts. sid. 366.)

Det ser ut til at en del lesere har misforstått min artikkel om enklere Vienna i Reds spalte i nummer 8. Jeg har fått et par brev med spørsmål om jeg mener at Vienna er foreldet og videre i den retningen. Blant annet skriver *Reidar E. Westlie* fra Bergen følgende:

Herr redaktør.

Jeg skal ikke i noen lang artikkel polemisere mot Deres nokså forstemmende setninger under Reds spalte i nummer 8 av Bridgejournalen, men vil gjerne få plass til følgende:

Undertegnede har med megen interesse studert Deres bøker om Vienna. Derfor er det med vemod jeg tenker tilbake på hva jeg er gått glipp av når min tid ikke har vært benyttet til edlere formål enn nevnte studium. En liten smakebit fra Deres artikkel:

"Først kaster vi overbord..." "Videre dropper vi..." "...kan De også sløyfe..." "...kaste bort svaret..." "...til å hive dem..."

En smukk liten samling fra en av de fremste menn her i landet når det gjelder utbyggingen av det opprinnelige Vienna-system. Hva det har kostet oss av "blod, svette og tårer" i søvnløse netter for å lære oss Vienna bekymrer Dem altså ikke det minste. "Hiv det vekkt", heter det.

Etter disse kraftsatsene skulle en tro at Vienna var degradert, men langt ifra. På slutten av artikkelen heter det: "De gode spillere kan spille hvilket system de vil, de mindre gode spiller Vienna. Videre: "De fleste toppspillere har gått over til Culbertson". Forvirringen er påtagelig stor, også i Babylon.

Deres forsøk på forenkling av Vienna er selvsagt ikke meg imot, men det som ikke tiltalte meg var den "brutale" måten det ble gjort på, eller skal vi si uheldig ordvalg.

Det er selvfølgelig mulig at jeg har vært uheldig i ordvalget, og i så tilfelle

beklager jeg det meget. Men jeg tror også at Westlie har misforstått meg en god del.

Således har det ikke vært min mening å foreslå for alle spillere at de skal forenkle Viennaen på denne måten. En spiller som behersker alle de forskjellige variantene og som vet at makker også behersker dem har selvsagt sin store nytte av dem. Som for eksempel Westlie, som er en av Bergens beste spillere. Men artikkelen var ikke skrevet for spillere av hans klasse, men for den utallige skaren av spillere som ikke har tid til å legge så meget arbeide i bridgen, og som går surr i alle de forskjellige variantene. For dem er det bedre å sløyfe dem, og derved få et enkelt system som de kjenner ut og inn. For å ta et eksempel:

1 ♣ — 1 gr
2 gr

For hver spiller som vet at to grand her viser minst 24 punkter, og samtidig benekter edel firekortfarge eller slett femkortfarge skal jeg kunne komme med minst to som ikke vet det. Derfor mener jeg at de som ikke vet det heller bør sløyfe varianten helt enn å bruke en melding som de ikke forstår. Det er ikke alle som har tid eller lyst til å legge så meget arbeide bak sin bridge som Westlie og jeg, og det var for den klassen av spillere jeg foreslo forenklingen.

Men jeg skal villig innrømme at jeg kanskje var uheldig med påstanden om at bare toppspillere har nytte av hele Vienna. Toppspillere er et tøyelig uttrykk, man kan komme til å tro at jeg mente ti—femten spillere i hele landet, mens meningen faktisk var å si at de

Siden Sist

Forbundsstyret er forlengst kommet iveri med forberedelsene til neste års Europamesterskap. Det er en god del som skal ordnes, blant annet spørsmålet om hvordan utgiftene skal dekkes. Det har jo vært kotyme at utgifter til internasjonal representasjon aldri skal dekkes av det normale budgettet, og det blir heller ikke gjort i år. Foreløbig har man hatt en aften hos fru Jervell på Bygdø, hvor man fikk "lurt ut" litt over fire tusen kroner av en forsamling på 45 mennesker, et meget pent resultat, som sannsynligvis vil dekke halvparten av utgiftene.

Spørsmålet om hvem som skal representere i London har også vært diskutert. På siste forbundsting ble det som nevnt besluttet å nedsette en komite som skulle legge fram forslag til avvikling av uttagningsturneringene. Komiteen har ennå ikke fått sitt forslag helt ferdig, men foreløbig ser det ut til at det skal bli en sluttkamp i Oslo hvor 10—14 herrepar og 8—10 damepar skal delta. I denne sluttkampen har fjorårets norgesmester for klubber rett til å stille to par, fjorårets parmestre kommer også med uten videre. Hvem som forøvrig får bli med i denne uttagningskampen be-

variantene jeg mente kunne fjernes fra systemet bare har verdi for en spiller som kjenner det fullt ut.

Den siste delen av artikkelen er blitt misforstått, både av Westlie og av enkelte andre. Derfor skal jeg gjerne presisere nærmere hva jeg mener.

Det er ikke mulig å få både i pose og sekk, og det har kostet en del å bygge opp alle de kunstige konvensjonene som Vienna har. Resultatet er blitt at f. eks. Culbertsons system gir større spillerum, man får flere strenger å spille på enn i Vienna. Men fordelene ved Vienna er at man har fått et system som virker enklere og hurtigere, man har ikke den store risikoen for feilprosent som i Culbertsons system.

En spiller som behersker begge systemene til fullkommenhet er selv istand til å avgjøre hva han vil velge. Om han vil velge Vienna som gir ham trygghet

stemmes av forbundsstyret, etter innstilling fra de forskjellige kretsstyrrer. Muligens vil det bli en del lokale uttagninger slik som det var i år.

Uttagningsfinalen skal spilles parvis med lagutregning. Det vil si at man ikke får noen faste lagkamerater, men resultatene beregnes likevel etter EBL-beregningen, idet man tar hensyn til hva andre par på samme side har oppnådd.

Vi har hørt flere som går og venter på en ny prøve for kretsautorisasjon av turneringsledere. Vi hadde en slik ivær, hvor omtrent 45 turneringsledere ble autorisert, men det er enda ikke kommet noen meddelelse om en ny prøve. Forbundets komite svarer på vår henvendelse at man må vente med å arrangere en ny prøve inntil de nye lovene foreligger. Og det kan vi være enig i — det er jo ingen idé å arrangere en prøve etter de gamle lovene i år igjen.

Vi fikk et langt og hyggelig brev fra Kongsvinger forleden. Det er desværre sjelden man hører noe om bridgen på Kongsvinger, men nå var det virkelig store nyheter. Kongsvinger Bridgeklubb

og sikkerhet, et system hvor han sjelden kommer ut og kjører, eller om han vil velge Culbertson, som gir større spillerum for personlig oppfatning.

Men en slik spiller kan også så meget at det vil være nytteløst å gi ham noe råd. Jeg kan peke på fordelene og manglene ved de forskjellige systemene, men han vil i alle tilfelle selv avgjøre hva som passer best for ham.

Det er pussig, men min mening med slutten av artikkelen var faktisk å forklare at selv om mange toppspillere (jeg skrev mange, ikke de fleste) har gått fra Vienna er det ingen grunn til å tro at systemet er antikvert. Tvert imot. Den alminnelige spilleren vil etter min mening absolutt stå seg på å spille Vienna, fordi det som før nevnt virker enklere og hurtigere enn Culbertson.

Rolf Bøe.

vil arrangere en internasjonal parturnering i slutten av januar måned, med deltagelse av spillere først og fremst fra Glämdal krets, men også fra Sverige (Värmland), og fra Oslo og Hamar, eventuelt også fra andre steder i landet.

I utlandet er slike parturneringer hvor man møter spillere fra store deler av landet meget populære, men det er svært sjelden noen tar initiativ til noe slikt her hjemme. Det er derfor dobbelt hyggelig når vi hører om slike turneringer. Det eneste som er synd er at deltagertallet må begrenses, så man må være tidlig ute hvis man vil være med. Vi kjenner ikke de nærmere detaljene om turneringen, men interesserte som kan ha lyst til eventuelt å være med kan skrive til *tannlege Kjell Herud, Kongsvinger*, for å få nærmere beskejd.

European Bridge League har hatt styremøte, hvor følgende saker ble behandlet.

Til turneringskomité for Europamesterskapet 1950 ble oppnevnt: Sir Noel Mobbs, England, formann, Baron de Nexon, Frankrike, N. M. Nielsen, Norge, H. Dedichen, Danmark, A. Elgaard, Danmark, Helsing, Holland, Geoffry Butler, England og major Gray, England. Ved siden av denne turneringskomitéen vil den engelske bridge-ligaen oppnevne sin lokale turneringskomité, med major Gray som formann. For ordens skyld gjør vi oppmerksom på at major Gray ikke er den samme som Harrison-Gray, lagkapteinen på det engelske laget i København og Paris.

Enhvert system som er anerkjent over hele verden kan brukes i neste års Europamesterskap. For at andre systemer skal tillates brukt, må man sende søknad om godkjennelse til EBLs turneringskomité innen 1. februar 1950.

Videre ble det bestemt å gå tilbake til den gamle ordningen fra før krigen om at hvert lag i EM bare kan bestå av seks spillere. I fjor og i forfjor var det som bekjent tillatt å stille med åtte.

Anmeldelsesfristen for *laget* er satt til 1. mars, og spillernes navn må være det engelske forbundet i hende innen 15. mai.

I turneringsreglementet for EM er det også kommet et par nyheter. For det første gjøres *Nord* ansvarlig for at ingen hender blir forbyttet i kortmappen etter at spillet er spilt ved det første bordet. Oppstår en slik feil straffes

det laget som sitter Nord—Syd ved det bordet som først spilte spillet med 2 matchpoeng. Det er dog en unntagelse hvis Østs og Vests hender er forbyttet mens Nord og Syd har riktige kort. Da straffes *Øst—Vest* med fradrag av 2 matchpoeng.

Dessuten kan turneringslederen gi straffepoeng for senhet. Opprinnelig var det bestemt at minst åtte spill skulle spilles i timen, men det er visst nok senere ombestemt til syv.

Europamesterskapet arrangeres som nevnt i Brighton, på Metropole Hotel. Hvis man vil sikre seg plass på hotellet i den tiden turneringen spilles — i tiden fra 4. til 11. juni — må man være svært tidlig ute. Såvidt vi vet må bestilling av rum gå gjennom forbundet. Da hotellet har et begrenset antall enkeltværelser må man være forberedt på å få seng i et dobbeltværelse. Pensjonsprisen er fastsatt til 32 shilling og 6 pence pr. døgn, pluss 10 % service. Hertil kommer eventuelle tillegg for privat bad etc.

Ved siden av EM 1950 hadde EBL et par andre saker til behandling. Det ble vedtatt at ingen ny nasjon kunne opp-tas som medlem før man har undersøkt det nasjonale forbundets stilling i sitt eget land. Hvor stort det er, hvordan organisasjonen er bygget opp, om forbundet kan sies å være representant for størsteparten av vedkommende lands bridgespillere, o. s. v. Det er overhodet ingen adgang til å bli tatt opp for turneringen i Brighton.

Irland har søkt om å få arrangere et Europamesterskap i Dublin. EBL har tatt mot tilbudet med takk, men det er ennå ikke bestemt hvilket år det skal spilles der.

Wales har søkt om å få stille et eget lag i EM. Spørsmålet vill bli tatt opp under møtet i Brighton i sommer. Såvidt vi kan se blir det litt av et prinsippsspørsmål, i neste omgang kan man vente søknad fra Skottland og Nord—Irland, videre fra hver enkelt av Sveits' 25 kantoner, og hvem vet om ikke Norges 20 fylker kunne være interessert i å stille hvert sitt lag.

Kamp nr.

PROBLEMATISK

Eksamensprøven

Månedens eksamensprøve omfatter som vanlig femten meldeprøver og fem spilleprøver. De førstnevnte er alle hentet fra amerikansk litteratur. Vi vil påpeke at svarene ikke alltid følger rent Culbertson, men representerer hva verdens ledende eksperter i øyeblikket mener er sunn bridge.

Den amerikanske fasitens svar gir 50 poeng. Dessuten har en jury på tre medlemmer uttalt seg, og hvert av disse jurymedlemmenes svar er verdsatt til 25 poeng. Mer enn 100 poeng gis ikke for noe spørsmål.

Maksimum for oppgavene er 1850 poeng. Får De mer enn 900 poeng kan det passere, 1200 er bra, og 1500 eller mer viser at De er en meget god bridgespiller.

Våre svar finner De like etter oppgavene. Husk på ikke å tittle på svarene før De har gjort et forsøk på å løse oppgavene på egen hånd.

2. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♥	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-D-x
- ♥ x-x-x
- ♦ K-kn-x
- ♣ D-kn-x-x

3. Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	?		

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 6
- ♥ D-5-2
- ♦ K-kn-10-7-6-3
- ♣ E-K-5

1. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♣	pass
2 ♥	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 6
- ♥ 10-5-4
- ♦ E-6-3
- ♣ E-K-7-6-4-3

4. Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
4 ♠	?		

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 6
- ♥ E-D-5-2
- ♦ E-kn-10-4
- ♣ K-D-6-3

De nye lovene

Nye lover både for robberbridge og duplikatbridge vil foreligge i løpet av kort tid.

Lover for robberbridge.

Pris kr. 2.25. Tilsalgs i alle Narvesens kiosker.

Lover for duplikatbridge.

Pris kr. 2.75. Kan bestilles på Norsk Bridgeforbunds kontor., Jacob Aallsgt. 46, Oslo. Beløpet, pluss porto, kr. 0.25 pr. eksemplar, må følge med bestillingen. Ved ordre på minst fem eksemplarer sendes lovene portofritt.

5. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 gr	pass
2 ♦	pass	2 ♠	pass
3 ♠	pass	?	pass

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-kn
- ♥ kn-6-4-2
- ♦ D-10
- ♣ kn-9-6-4-3

6. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♣	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-6
- ♥ K-D-9-6-5
- ♦ 7
- ♣ K-8-5-3-2

7. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
3 ♦	3 gr	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-D-kn-8-7
- ♥ 9-6-3
- ♦ 7-6
- ♣ 8-3-2

8. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♥	pass
3 ♦	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D-7-2
- ♥ K-9-7-3-2
- ♦ kn-7-6
- ♣ K-8

9. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	D	pass	1 gr
pass	2 ♥	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-7-4
- ♥ kn-5
- ♦ K-8-6-2
- ♣ D-9-4-3

10. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♦
pass	2 ♣	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 2
- ♥ kn-9-6-5
- ♦ E-D-kn-9
- ♣ E-K-9-8

11. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♥	3 ♦
pass	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-K
- ♥ D-10-9-8-7-5-2
- ♦ D-2
- ♣ 3-2

12. Vanlig robberbridge med Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♦	pass
3 ♥	pass	?	

- ♠ 10-8-5-4
- ♥ —
- ♦ E-K-7-4-2
- ♣ E-5-3-2

13. Vanlig robberbridge og alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♠	pass	3 ♣	pass
3 ♥	pass	4 ♣	pass
4 ♥	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 6
- ♥ 4
- ♦ 9-7-2
- ♣ K-kn-10-8-6-5-3-2

14. Robberbridge med Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♥	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 6
- ♥ K-7-4
- ♦ E-K-9-7-5-2
- ♣ D-8-7

15. Robberbridge og alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♥	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-K-D-9-8-4
- ♥ kn-2
- ♦ K-6
- ♣ K-5-2

16.

- ♠ E-K-7-4-3
- ♥ E-K-6-2
- ♦ 5-3
- ♣ 5-4

- ♠ 6
- ♥ 8-5-4-3
- ♦ —
- ♣ E-K-D-kn-10-7-6-3

De har som Syd fått i oppdrag å hale iland syv kløver, etterat Vest har meldt ruter underveis. Hjerter ti kommer ut, og så er spørsmålet hvordan De vil spille.

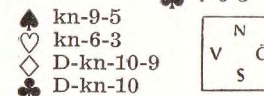
- 17.
- ♠ 9-7-4-3
 - ♥ 7-4
 - ♦ E-kn-9-7-2
 - ♣ K-8

- ♠ K-D-kn
- ♥ E-D-3
- ♦ D-10-8
- ♣ E-10-7-2

Syd spiller tre grand. Vest begynner med hjerter fem, Øst setter i tieren. Hvorledes vil De spille som Syd for å få den største sjansen å vinne spillet?

- 18.
- ♠ K-D-6
 - ♥ 7-5-4
 - ♦ 6-5-4-2
 - ♣ 7-6-3

- ♠ kn-9-5
- ♥ kn-6-3
- ♦ D-kn-10-9
- ♣ D-kn-10

Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♥	pass	2 gr	pass
3 ♥	pass	4 ♥	pass
6 ♥	pass	pass	pass

De sitter Vest og begynner med kløverdamen. Syd tar for esset, og fortsetter med sparesset og hjertereset. I det siste sticket kommer hjerter ti fra Øst. I neste stikk spiller Syd hjerter ni. Hvordan spiller De som Vest?

- 19.
- ♠ K-8-6
 - ♥ K-kn-9-3
 - ♦ E-8-5-3
 - ♣ 5-2

- ♠ E-D-7-5-4
- ♥ D-10
- ♦ D-2
- ♣ E-7-6-3

Syd spiller fire spar. Vest startet med kløverkongen, og Øst legger knekten. Hvorledes bør Syd spille?

20.

- ♠ 7-5-2
- ♥ E-kn-5
- ♦ K-kn-10-6
- ♣ K-9-2

- ♠ K-D-kn-9-8-4
- ♥ K-D-3
- ♦ D-4
- ♣ 10-8

Syd har fått kontrakten på fire spar. Øst—Vest har passet hele tiden, og Vest begynner med rutertoeren. Øst tar for esset og gir ruter åtte i retur. Hvilken spilleplan er Syds beste?

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN

1. *Fire hjerter.* Sjansen til slem bortfaller omtrent helt når makker bare gjentar sin farge. Men De har selv tre honnørstikk, og bør sørge for at utgangen meldes. Tre småkort er tilstrekkelig trumfstøtte når makker har gjen tatt fargen. *Fire hjerter 100 poeng, tre hjerter 25 poeng.*

2. *En grand.* En sterk melding, som oppfordrer makker til å gå videre. Hvis han hadde åpnet meldingene skulle De ha svart to grand. *En grand 100 poeng.*

3. *To ruter.* Deres vesentlige styrke ligger i de slette fargene. Hvis ikke Deres makker frivillig melder to hjerter kan det ikke være noen sjanse til utgang. Gi ham derfor sjansen til å gjøre det frivillig. *To ruter 100 poeng.*

4. *Dobler.* Det er selvfølgelig bet i fire spar. Deres makker har fremdeles sjansen til å ta ut med sin egen farge hvis han ønsker. Derimot er De ikke sterk nok til fire grand, som automatisk presser Deres makker opp på femtrinnet. *Fire grand 75 poeng, Dobler 50 poeng.*

5. *Fire spar.* De har ikke så meget å fare med, men det De har er i de riktige fargene. Deres spar og ruter bør gjøre makkers farger solide, og han har tydeligvis det som er nødvendig i de andre fargene. *Fire spar 75 poeng. Pass 50 poeng.*

6. *To hjerter.* Syd må fortelle om sin styrke. Nord passer på en hjerter hvis han ikke har mer enn til åpningen. To

hjerter bør foretrekkes også fremfor tre kløver. Nord kan ha støtte i hjerter, og det kan være lettere å ta ti stikk enn elleve. *To hjerter 100 poeng.*

7. *Pass.* Syd bør ikke ta ut sin makker med mindre han har en ujevn fordeling, og det har han ikke her. Syd bør heller ikke tenke på slem, fordi Nord kanskje er kommet i en tvangssituasjon på grunn av sperremeldingen. I fire spar er det dessuten mulig at Øst kan stjele i ruter. *Pass 100 poeng.*

8. *Tre grand.* Det må være lettere å få ni stikk i grand enn ti stikk i hjerter eller elleve i ruter. Hvis Nord har en fordelingshånd med hjerterstøtte flytter han sikkert kontrakten over i fire hjerter. *Tre grand 100 poeng.*

9. *To grand.* Det viktigste poenget er at Syd bør melde en gang til. To grand er bedre enn tre hjerter med denne fordelingen. *To grand 100 poeng. Pass 25 poeng.*

10. *Tre kløver.* En vanskelig oppgave. Tiltross for at Nord opprinnelig har passet har han vist en god hånd. De er tilstrekkelig sterk til å gi ham en sjanse til. *Tre kløver 100 poeng. Fire kløver 25 poeng.*

11. *Fire hjerter.* Når Nord passer viser han at han ikke har nevneverdig tillegg til åpningen. Syd bør derfor stryke enhver forhåpning om slem. Men fire hjerter bør kunne vinnes hvis kortfordelingen ikke er alt for vrien. *Fire hjerter 75 poeng. Tre hjerter 25 poeng. Pass 25 poeng.*

Red blandet seg som regel ikke inn i Eksamenprøven, men her synes han dog at 25 poeng for pass er nøyaktig 25 poeng for meget. 2 ½ honnørstikk, syvkortfarge, makker har åpnet, og så skulle man la motparten spille tre ruter? Brrr.

12. *Tre grand.* Dette spillet er blitt meget diskutert blant amerikanske eksperter. De fleste holdt på tre grand, men fire kløver, tre spar og fire ruter hadde også sine tilhengere. *Tre grand 100 poeng.*

13. *Fem kløver.* Det er selvfølgelig riktig at det er Deres makker som har tatt initiativet, og at han kan ha ti sikre stikk i de edle fargene. Men han er neppe forberedt på at De skal ha en singleton i begge fargene hans. Fem kløver må være en sunn kontrakt, hvor det neppe kan tapes stikk i sidefargene. *Fem kløver 75 poeng. Fire spar 50 poeng.*

14. *To hjerter.* Mange spillere overdriver gjennmelding av sekskortfarger. To hjerter viser støtte i en edel farge, og Syd kommer derved ut av alle vanskeligheter siden. *To hjerter 100 poeng. To ruter 25 poeng.*

15. *To grand.* Hoppmelding til tre spar er for kraftig. Videre bør en eventuell grandmelding komme på Syds hånd, fordi han har stopper i begge de umeldte fargene, og ikke kan bli gjenomsplitt i utspillet. *To grand 50 poeng. Tre spar 50 poeng. Fire grand 25 poeng.*

16. Hjerterutspillet hindrer Syd i å godspille bordets sparfarge. Men han har en annen sjanse, nemlig at Øst har fire spar og minst tre hjerter. Da kan spillet gå hjem ved trumfskvis, og Vests ruter melding skulle tyde på at fordelingen virkelig er slik.

Syd stikker utspillet på bordet og tar siden for alle sine trumf unntagen én (karakteristisk for en trumfskvis). Når det er fem kort igjen har Nord esset og kongen fjerde i spar pluss hjerteresset singel. Syd har en spar, tre hjerter og en kløver.

Øst er nå skvist. Beholder han tre spar og to hjerter kan Syd etablere et sparstikk ved stjeling. Og hvis Øst holder fire spar kan han bare ha en hjerter, hvorved Syd kan godspille et hjerterstikk. *100 poeng.*

Da spillet forekom hadde Øst—Vest:

- ♠ kn-9-8
 - ♥ 10-7
 - ♦ K-kn-10-9-8-4-2
 - ♣ 8
	N	
V		Ø
	S	
- ♠ D-10-5-3
 - ♥ D-kn-9
 - ♦ E-D-7-6
 - ♣ 9-2

17. Syd tar det første stikket med hjerterdamen. Han kan nå prøve ruterfinessen, og hvis den holder er kontrakten uten videre hjemme. Men hvis den mislykkes, og Vest har sparesset, er Syd ferdig. Han skal derfor istedet spille sparkongen i det andre stikket. Hvis den ikke blir stukket fortsetter Syd med ruter. Blir den stukket, og motparten fortsetter med hjerter, må Syd holde esset tilbake en gang. *100 poeng.*

Da spillet forekom hadde Øst—Vest:

- ♠ E-6
 - ♥ K-kn-9-5-2
 - ♦ 6-5-4
 - ♣ kn-6-5
	N	
V		Ø
	S	
- ♥ 10-8-5-2
 - ♥ 10-8-6
 - ♦ K-3
 - ♣ D-9-4-3

18. Vest skal legge liten. Han bør forstå at Syd ønsker å komme inn på bordet for å få avkast på sparihonnørene. Vest vet at Syd bare har en trumf som

er mindre enn bordets syver. Når Vest legger liten, og derved ofrer det trumfstikket Syd så edelmødig tilbyr, er han (eller makker) nødt til å få to andre stikk istedet. *100 poeng.*

Da spillet forekom var hele fordelingen:

- ♠ K-D-6
 - ♥ 7-5-4
 - ♦ 6-5-4-2
 - ♣ 7-6-3
- ♠ kn-9-5
 - ♥ kn-6-3
 - ♦ D-kn-10-9
 - ♣ D-kn-10
	N	
V		Ø
	S	
- ♠ 10-8-7-4-3-2
 - ♥ 10
 - ♦ 8-7
 - ♣ 9-8-5-4
- ♠ E
 - ♥ E-K-D-9-8-2
 - ♦ E-K-3
 - ♣ E-K-2

19. Det ser ut som om De har tilstrekkelig mange stikk. De har fem sparstikk, tre hjerterstikk og essene i ruter og kløver. Men det er skjulte farer.

Hvis Syd prøver å stjele i kløver, risikerer han at Øst stjeler over. Går Syd straks løs på hjerterne, tar Øst først i det andre stikket for esset. Syd kan heller ikke trumfe ut, fordi kløverfargen er helt ugardert.

Den beste spillemåten blir derfor å ta for kløveresset, så spille esset og kongen i trumf, og deretter gå på hjerterne. Bordet har da en trumf igjen, som beskytter kløverfargen. *100 poeng.*

Da spillet forekom hadde motparten:

- ♠ kn-2
 - ♥ 4-2
 - ♦ K-10-7-4
 - ♣ K-D-9-8-4
	N	
V		Ø
	S	
- ♠ 10-9-3
 - ♥ E-8-7-6-5
 - ♦ kn-9-6
 - ♣ kn-10

20. Utspillet viser fire ruter hos Vest, altså har Øst tre. Syd kan derfor rolig ta over ruterdamen med bordets konge, og siden kaste en kløver. Det bør gjøres straks, så ikke to kløverstikk tapes hvis Vest har sparesset og Øst kløveresset.

Resten ser lett ut, men Syd har råd til å gardere seg mot at Vest har alle de manglende trumfene. Han spiller derfor bordets fjerde ruter. Hvis Øst stjeler stjeler Syd over, og hvis Øst ikke stjeler kaster Syd sin siste kløvertaper. Et sikkerhetsspill, som gir *100 poeng.*

Da spillet forekom hadde Øst—Vest:

- ♠ E-10-6-3
 - ♥ 8-4
 - ♦ 9-7-5-2
 - ♣ D-7-5
	N	
V		Ø
	S	
- ♠ —
 - ♥ 10-9-7-6-2
 - ♦ E-8-3
 - ♣ E-kn-6-4-3

Våre 20 spørsmål

Eksamensprøven og Mesterløseren erstattes fra og med neste nummer av den nye spalten: "Våre 20 spørsmål," en ny form for oppgaveturnering.

I januarnummeret tar vi inn de spørsmålene som står i dette nummeret, og da følger svarene som i en ordinær "Eksamensprøve". Den juryen som bestemmer svarene er ingen mindre enn hele lesekreften! Begynner De å ane hvordan det skal gå til?

Spørsmålene i dette nummeret er en spesiell juleturnering. I meldespørsmålene behøver De bare å angi den meldingen De ønsker, uten kommentarer, og i spilleoppgavene er det på den samme måten bare spørsmål om hvilket kort De vil legge i det angitte øyeblikket. Svarene noteres på den kupongen som De finner etter spørsmålene. Den klipper De ut, skriver navn og adresse på baksiden og sender den til Bridgejournalen, Snarøya (bare Snarøya) senest 5. januar 1950. Merk konvoluttens "Våre 20 spørsmål". (Selvsagt har vi ordnet det slik at det ikke gjør noe for bladet at De klipper ut kupongen. Det eneste som finnes på baksiden er plass til navn og adresse).

Når vi etterpå fastsetter poengene får den løsningen som de fleste løserne har funnet 5 poeng, og andre løsninger får poeng i forhold til antallet av løserne som mener den er riktig. Dog forbeholder turneringslederen seg rett til også å gi en annen løsning 5 poeng, hvis det dreier seg om en ekspertmelding som det store flertallet av løserne har forbisett. Vi håper og tror at den muligheten ikke behøver å utnyttas.

Når De prøver å finne den riktige meldingen eller det riktige kortet i spilleoppgavene, kan det godt tenkes at De finner at De har kommet i en situasjon som De aldri burde ha vært i, hvis De hadde fått dirigere meldingene eller spillet fra begynnelsen av. Det får så være, De får da oppfatte saken slik at De på grunn av tankeløshet virkelig har meldt eller spilt så galt og nå må prøve å rette på det.

Den leseren som oppnår det høyeste antall poeng i denne, kall det gjerne tippekonsurransen, får bridgelitteratur til et beløp av 25 kroner etter eget valg. Og så setter vi igang.

I oppgavene sitter De alltid Syd, og skal melde i den posisjonen hvor vi har satt et spørsmålsteget.

1) Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♦	pass
2 ♦	pass	3 ♣	pass
?			

Syd har:

♠ E-9-6 ♥ 3-2 ♦ K-10-6-5 ♣ E-D-8-3

2) Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♠	D	pass
2 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ E-kn-10-9-7-5 ♥ K-6 ♦ 4-3 ♣ E-9-4

3) Partturnering, ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♥	pass	2 ♥
pass	pass	2 ♠	pass
pass	3 ♥	pass	pass
?			

Syd har:

♠ K-9-5 ♥ 8-6-5 ♦ K-kn-6-5 ♣ 8-3-2

4) Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ K-8-4 ♥ E-3-2 ♦ 4-2 ♣ D-10-8-4-2

5) Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	D	pass	3 ♦
3 ♥	?		

Syd har:

♠ E-kn-4-2 ♥ 3-2 ♦ 9-7 ♣ E-K-8-6-2

6) Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	2 ♥
3 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ K-8-3 ♥ D-5 ♦ E-kn-9-6-3-2 ♣ 7-6

7) Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	4 ♥	?	

Syd har:

♠ E-K-D-kn-10-9-8-2 ♥ E-7 ♦ — ♣ E-K-7

8) Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	3 ♦	pass
?			

Syd har:

♠ kn-9-2 ♥ K-7-2 ♦ E-K-10-8-5 ♣ K-10

9) Alle i sonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♠	pass	?

Syd har:

♠ D-10-7-5-3 ♥ D-7 ♦ E-D-9 ♣ E-K-10

10) Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	D	pass	1 ♥
1 ♠	2 ♦	pass	pass
3 ♣	3 ♦	pass	pass
4 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ kn-9-4 ♥ D-9-6-5-2 ♦ kn-9-3 ♣ 8-6

11) Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♦	pass	1 ♥
pass	2 ♣	pass	2 ♥
pass	?		

Syd har:

♠ 10-6 ♥ kn-10 ♦ E-K-kn-8-7 ♣ E-K-kn-5

12) Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♣
pass	1 ♠	pass	?

Syd har:

♠ E-K-10 ♥ K-7-4 ♦ D-6-5-4 ♣ D-10-6

13) Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	2 ♦	?	

Syd har:

♠ D-kn-6-5 ♥ K-6 ♦ 8-4-3 ♣ E-kn-6-2

14) Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♠	D	pass
?			

Syd har:

♠ 5 ♥ D-kn-4 ♦ D-kn-7-5-4 ♣ E-K-10-7

15) Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♥	pass
1 gr	pass	?	

Syd har:

♠ K-5 ♥ K-kn-8-6-5 ♦ 9-7 ♣ K-kn-5-2

16) Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
2 gr	pass	?	

Syd har:

♠ K-9-8-7-5-4-2 ♥ D ♦ K-D-7-6 ♣ D

Spørsmål	Svar	Spørsmål	Svar
1		11	
2		12	
3		13	
4		14	
5		15	
6		16	
7		17	
8		18	
9		19	
10		20	

Glem ikke å skrive Deres navn og adresse på baksiden av kupongen.

Bruk følgende forkortelser: 4 hj, 3 sp og i spilleoppgavene hj 5, ru K, osv.

17) Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	pass	?

Syd har:

♠D-8-7-4 ♥— ♦K-kn-8-6-5 ♣D-kn-8-4

18)

<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ö</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ö	S	♠ D-9-6
	N			
	V Ö			
	S			
♥ E-kn-5				
♦ K-kn-6-4				
♣ D-7-5				
♠ E-K-kn-7-5				
♥ D-8-4				
♦ 7-5				
♣ 8-4-3				

Robberbridge. Vest spiller fem ruter etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♦	2 ♠	2 gr
pass	3 ♣	3 ♠	4 ♦
pass	5 ♦	pass	pass
pass			

Nord spiller ut spar tre. Bordet legger spar seks, De (Syd) spar knekt, og Vest legger spar to.

Hvilket kort spiller De nå?

Bridgejournalen

i Danmark

Dansk kommisjonær for Bridgejournalen er

ERIC SCHUBERT

Schandorphsvej 24, Lyngby

Abonnementsprisen er d. kr. 12.— pr. år.

19)

- ♠ 7-5-4-3
- ♥ E-8-5
- ♦ 9-5-2
- ♣ E-K-D

N
V Ö
S

- ♠ E-K-kn-8-2
- ♥ kn
- ♦ K-7-6
- ♣ kn-7-5-4

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hjerter konge. Nord tar esset, deretter følger en spar til esset, Vest legger spar seks og Øst spar ni. Bordet settes inn igjen på kløver, og ny spar kommer fra Nord. Øst legger spar ti. Hvilket kort skal Syd legge?

20)

- ♠ E-9-8-6
- ♥ kn-6
- ♦ kn-8-6-4-3
- ♣ E-6

- ♥ K
- ♠ 7-4-3
- ♦ E-K-D-10-7-5
- ♣ 7-4-3

Vest spiller fire spar etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♠	2 ♥	2 ♠
3 ♦	3 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	pass	

Nord begynner med kongen og esset i hjerter. Damen faller hos Vest andre gangen. Deretter spiller Nord ruter to, Øst legger liten, Syd tieren og Vest følger med nieren. Hvilket kort skal Syd spille nå?

Julenøtter

Siden det er jul skal vi gi leserne en oppgave utenom det vanlige, og vi håper leserne får litt å pusle med når de skal løse denne oppgaven i julen.

Oppgaven er et fikserebilde, som vår medarbeider H. W. Filarski er mer-ter for. De får en hånd som ser slik ut:

♠ E-D-10-8 ♥ E-K-3-2 ♦ 8-5 ♣ kn-6-3

Filarski påstår at De skal kunne regne ut hvem av de 40 roverne som er Ali..., omforlatelse, hvilken av de 40 spillerne som hadde hånden. Nedenfor vil De finne ti helt korrekte meldingsforløp, hvor det ikke er forekommet psykiske meldinger eller annet tøys. De får resultatet av spillet også, og det er fremkommet ved helt normalt spill. Noen mystiske fordelinger på de andre hendene har heller ikke forekommet.

Spørsmålet er altså: *Hvilken av de 40 spillerne i de nedenfor nevnte meldeseriene har den ovenfor nevnte hånden?*

1. Nord gir, alle i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♣	D	2 ♦
2 ♥	pass	2 gr	pass
pass	pass		

To grand ga en bet som resultat.

2. Nord gir, Nord—Syd i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	D	pass	1 ♠
1 gr	2 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	D	RD
pass	pass	pass	

Fire redoblede spar ga 11 stikk.

3. Nord gir, Øst—Vest i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♠	D
2 ♠	pass	pass	D
pass	3 ♣	D	pass
pass	pass		

Tre doblede kløver ga en bet.

4. Nord gir, Øst—Vest i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 ♥	pass	3 ♥
pass	4 ♥	pass	pass
pass			

Fire hjerter ga to bet.

5. Nord gir, ingen i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♦	1 ♥	1 ♠
2 ♣	pass	3 ♣	pass
5 ♣	pass	pass	pass

Fem kløver ble vunnet akkurat.

6. Nord gir, alle i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	pass	2 ♣
2 ♥	3 ♣	4 ♥	pass
pass	D	pass	pass
pass			

Det var ingen bra dobling, for Syd fikk nøyaktig fire trekk.

7. Nord gir, Nord—Syd i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	pass	2 ♣
2 ♥	D	pass	3 ♣
pass	4 ♣	pass	5 ♣
pass	pass	pass	

Fem kløver ble akkurat vunnet.

8. Nord gir, Nord—Syd i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	pass
2 ♥	pass	3 ♦	pass
3 gr	pass	5 ♣	pass
pass	pass		

Fem kløver ga en bet.

9. Nord gir, ingen i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 ♦	D	pass
1 gr	2 ♦	pass	pass
2 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Fire hjerter ble vunnet med to overstikk.

Venligst bruk trykte bokstaver

Navn

Adresse

Postkontor

MESTERLØSEREN

Bjørn Larsen

Oppgave nr 28

♠ 7-5	♠ 6-2
♥ K-kn-10	♥ E-D-2
♦ kn-9-2	♦ K-D-10-8
♣ E-D-kn-6-2	♣ 7-6
	♣ 9-7

N	Ö
V	S

♠ 7-3-2
♥ 5-4
♦ E-D-kn-5-3
♣ 7-6-2

Hva spiller De ut?

Oppgave nr 30

Igjen en motspillsoppgave. Robberbridge, ingen i faresonen, og her er kortene:

♠ K-D-10	♥ E-8-3
♥ K-D-10	♥ E-8
♦ D-4-2	♦ K-10-9-7-
♣ E-D-kn-5	♣ 5-3
	♣ 4-2

N	Ö
V	S

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	pass	pass	D
pass	1 gr	pass	3 gr
pass	pass	pass	

Vest starter med hjerter knekt. Hvorledes vil De som Øst planlegge motspillet?

Løsningene sendes til Bridgejournalen, Snarøya, innen 15. januar. Merk konvolutten "Mesterløseren".

Løsning til oppgavene i forrige nummer:

Oppgave nr 25

♠ E-kn-3
♥ 8-5-2
♦ 9-3-2
♣ E-7-5-3

N	Ö
V	S

♠ K-D-9-6-5-4-2
♥ kn-3
♦ E-D-8
♣ 8

Det spilles parturnering. Ingen er i faresonen, og meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♣	2 ♦
3 ♠	pass	4 ♣	pass
pass	pass		

Vest starter med ruter fire, Nord legger ruter ni.

Redegjør i korte trekk for hvorledes De som Øst vil planlegge motspillet.

Oppgave nr 29

Til en forandring tar vi nå en utspillsoppgave. Det er robberbridge, ingen er i faresonen, og meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 gr	pass
3 ♥	pass	3 gr	pass
pass	pass		

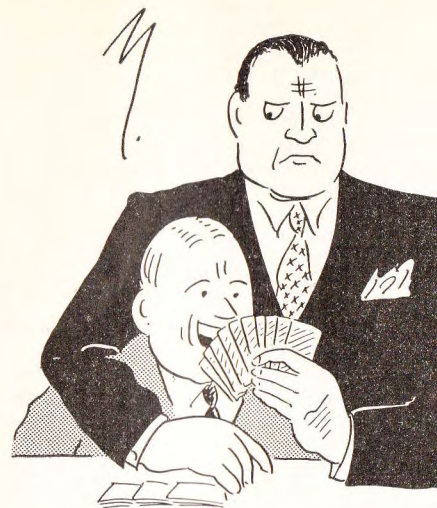
De er Vest og har:

10. Nord gir, Øst—Vest i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♠	pass
3 ♦	pass	3 ♥	pass
4 ♥	D	pass	pass
pass			

Fire doblede hjerter ga en bet.

Løsningen sendes til Bridgejournalen, Snarøya, innen 10. januar. Det gjør inngenting om konvolutten merkes "Jule-nøtter". De kan f. eks. formulere svaret slik: Ali Baba satt Syd i nr. 11.

Tilskuernes idealplass.

Syd spiller fire spar etter at Vest har åpnet med en hjerter. Vest begynner med kongen, esset og damen i hjerter. Hvordan vil De spille som Syd?

Syd stjeler den tredje hjerteren med en mellomstor spar. Toeren beholder vi for eventuelt senere behov.

Den største sjansen ser ut til å være en eliminasjon med et innspill i ruter tilslutt, men desværre rekker ikke bordets innkomster til å gjøre eliminasjonen fullstendig. Vi må imidlertid eliminere så godt vi kan, og håpe på at det klarer seg.

I det fjerde stikket spiller vi derfor en kløver til esset, og stjeler en kløver med en høyere spar enn toeren. Inn på bordet på spareset (fremdeles ikke toeren fra Syd). Hvis begge motspillere følger, stjeler vi enda en kløver, og spiller bordet inn igjen på sparknekten. Nord spiller liten ruter, og Syd kniper billigst mulig, slik at Vest (sannsynligvis) får stikket.

Hvis Vest opprinnelig ikke hadde mer enn tre kløver er eliminasjonen nå fullstendig. Han kan da bare ha røde kort igjen, og må enten spille hjerter til dobbeltrenons eller ruter til Syds saks.

Men hvis Vest har en kløver igjen vil han fri seg med denne. Syd stjeler, og nå er tiden inne til å finne fram spar to, som vi har holdt på så lenge og så krampaktig. Bordet kommer inn på spar tre, og ruterfinessen prøves en gang til.

Denne spillemåten vil imidlertid bare lykkes hvis trumfen sitter 2—1. Skulle det vise seg at den sitter 3—0 må vi oppgi alle planer om eliminasjon, og isteden spille på dobbeltfinessen i ruter.

Den største sjansen er trumfen 2—1 og bare tre kløver, men spillet vinnes også, selv om en eller begge disse forutsetningene skulle klikke, hvis Vest har bare en av de tre ruterhonnørene, eller han har knekten og tieren, men ikke kongen.

I oppgaven var desværre en korrekturefeil. Det var Vest som skulle ha åpnet med en hjerter, ikke Øst. Vi gir imidlertid selvfølgelig poeng til dem som har løst oppgaven under forutsetning av at Øst har åpnet med en hjerter.

Oppgave nr 26

♠ K-kn-4
♥ 5-4-3
♦ E-D-9-8-4
♣ K-10

N	Ö
V	S

♠ E-9-6
♥ K-D-8-6
♦ kn-10-6
♣ D-8-2

Alle er i faresonen. Meldingene:

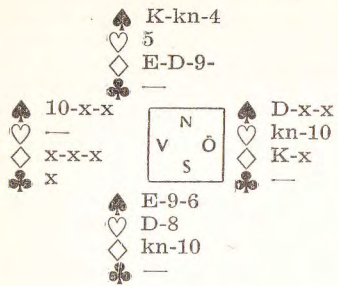
Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♦	1 ♥
2 gr	pass	3 gr	pass
pass	pass		

Vest begynner med kløver tre. Bordet legger tieren, som får beholde stikket. Hvordan vil De spille videre som Syd?

Etter meldingene å dømme bør Øst ha alle honnørene utenom kløveresset. (Sitter det hos Øst er det ingen fare). Det er derfor sannsynlig at en finesse vil mislykkes, og hvis motpartens kløver sitter fordelt 5—3 kan det bli vanskelig å få hentet det niende stikket for motparten får tatt nok stikk til å bete. Vi spiller derfor straks en hjerter fra bordet, og Øst må sette esset i. (Gjør han det ikke har vi ni stikk straks, to i spar, et i hjerter, fire i ruter og to i kløver kan da godspilles uten for store anstrengelser).

Alså må Øst sette i esset. Han spiller vel kløver tilbake, og nå er Vest god nok til å la være å sette i esset, slik at bordet får for kongen. Syd spiller seg hjem igjen på hjerterkongen, og

så kommer en liten overraskelse. Vest settes inn på kløver, og får lov til å ta sine stikk i fred. Etter at han har tatt enda et kløverstikk er stillingen:

Hvis Vest ikke tar for sin siste kløver, men spiller spar eller ruter, er alle vanskeligheter over. Vi lar ham derfor ta den siste kløveren, og kaster en ruter på bordet. Syd kan legge spar seks, men Øst er ille ute. Det blir like galt hva han enn legger.

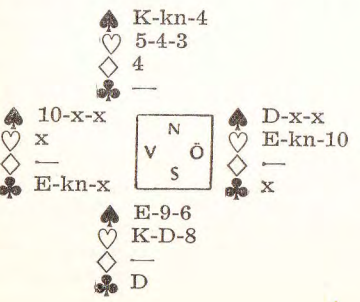
Når Vest etter det drepende kløverstikket spiller ruter (det beste motspillet, for ikke å gi oss en gratis finesse) tar vi for ruteresset på bordet. Det videre spillet har tre alternativer:

a) Hvis Øst la spar på den femte kløveren innkasserer vi de tre sparstikkene, passer på å være inne hos Nord tredje gang, og Øst er skvist igjen i hjerter og ruter.

b) Hvis Øst la en hjerter spiller vi hjerter dame og åtte, kaster bordets ruter, og Øst er skvist i spar og ruter.

c) Hvis Øst la en ruter kommer esset og damen i ruter, og Øst er skvist igjen.

Turneringslederen regner denne løsningen som den beste, men vi vil ikke unnlate å nevne en annen løsning som en av leserne har kommet med. I det andre stikket spilles ruteress og en ruter til fra bordet. Øst kommer inn og spiller kløver, som får løpe til Nord's konge. Nå innkasserer alle ruterne, og før den siste spilles er stillingen:

På den siste ruterer kaster Øst hjerter ti, Syd hjerter åtte, og Vest er skvist sonder og sammen. Legger han en kløver får Syd råd til å godspille et hjerterstikk. Legger han hjerter fortsetter Nord med sparknekten, Øst må dekke og Syd stikker. Så spilles Vest inn på kløver, og må i sluttspillet gi spar tilbake til Nord—Syds saks. Hvis Vest legger spar på siste ruter fortsetter Nord likeledes med sparknekten, og Øst må dekke. Syd stikker, og når spar spilles til kongen faller Vets tier, slik at nieren blir godspilt.

Denne løsningen er heller ikke dum, men den har en feil, nemlig at spar ti må sitte hos Vest, mens turneringslederens løsning ikke behøver å ta hensyn til dette kortet. Derfor kan vi ikke gi poeng for den, all den tid vi i år bare har et poeng for hver riktige løsning. (Det skal bli rettet til neste år.)

Oppgave nr 27

- ♠ 9-4
- ♥ E-D
- ♦ K-7-6-4-3
- ♣ 7-6-4-2

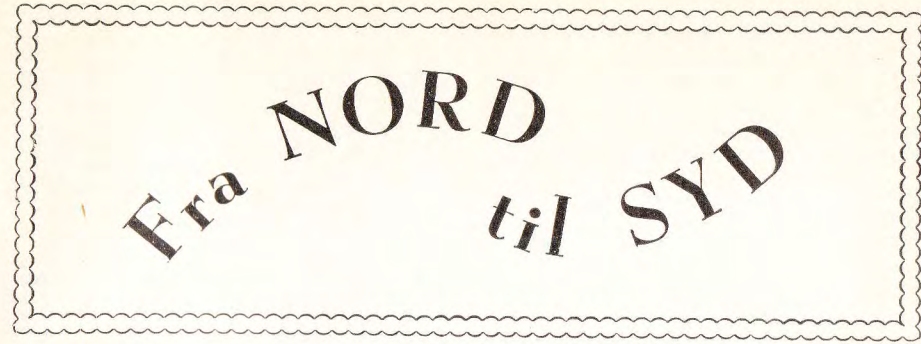
- ♠ K-7
- ♥ K-kn-10-7
- ♦ E-D-9-5
- ♣ E-5-3

Syd spiller fem ruter etter at Vest har meldt spar. Vest begynner med kløverdamen, Øst stikker over med kongen, og Syd tar esset. Syd fortsetter med ruter fem, og Vest viser renons.

Har Syd noen sjanse til å vinne, og i tilfelle hvilken?

Da Vest har meldt spar er det liten sjanse til å finne spareset hos Øst. Sjansen til å vinne er derfor at Øst ved siden av sine fire trumf har fire hjerter. Spillet går da slik:

Bordet tar for ruterkongen i det andre stikket, og fortsetter med liten ruter. Øst må på med tieren for at det skal være noe problem mer, og Syd får for damen. Deretter kommer fire ganger hjerter, og Nord kaster begge sine spar. En spar stjeles, ruter spilles fra bordet igjen og Syd kniper med nieren. Deretter stjeles Syds siste spar. Syd har nå ti stikk, og ruteresset gir det ellevte.

Norgesmesterskapets første runde

FORAN FØRSTE RUNDE

Til årets Norgesmesterskap for klubber er anmeldt 226 lag fra det sørlige Norge, som skal kjempe om syv av de åtte finaleplassene i Trondheim til våren. Det åttende laget kommer fra Nord-Norge.

Det deltar 21 lag mer enn ifjor, men likevel er enkelte av fjorårets beste lag borte, enten nå grunnen er at man glemte anmeldelsesfristen eller hva det kan være. Vi savner i farten fjorårsfinalisten Thor og to av semifinalistene, Ruterknekt, Trondheim og Systemklubben, Strømmen.

Det skal spilles to kamper i en innledende runde, og deretter kommer 112 kamper i første runde. Den innledende runden er allerede ferdigspilt, og resultatene var:

- A. KNA 4,Oslo—Tønsberg BK 71—62
- B. Hobby 3, Oslo—Spadilje 2, Oslo 68—55

Det vil føre for langt å referere hele kamplisten, den har stått i forbundets sirkulære og er neppe interessant nok til å ta opp spalteplass. Vi skal komme tilbake til resultatene når de foreligger, her skal vi bare nevne noen få kamper. Først fjorårsfinalistenes. Grand, Ålesund bør få et lett oppgjør mot Florø BK:s annetlag. Notodden får det værre mot Momp, Skien, som ifjor avfeiet Tønsberg Bridgeklubb med store cifre. Norrøna, Strømmen bør slå Saturn 2, Astra 1 får vel ingen vanskeligheter med Lilleaker 2, men OHF 1 bør se opp for Stratos, Kolbotn, som alltid er farlig i rundekamper.

Av de øvrige lagene som man på forhånd kan tippe har finalejanser skal Duplikatklubben, Steinkjær møte Namsos 2, Ogdal 1 spiller mot Verdal BK 2, Doubleton 1, Bergen har trukket KNA, Bergen, Bergens BK 1 spiller mot Doubleton 3, Stavanger BK 1 møter Stavanger Handelsstand (som slo ut Rival ifjor), Rival spiller mot Stavanger BK 2, Kristiansand BK, som ifjor var den eneste klubben med to lag i fjerde runde, men som i år bare stiller et lag, får Bridgeklubben 1938 2, Kristiansand som motstander. På Østlandet mer-

ker vi oss først kampen mellom Larvik BK 1 og Nøtterø BK, fjorårets sensasjonslag Trara møter Tempo, Halden, og den mangeårige finalisten Hamar BKs førstelag spiller mot Kopang BK. Av Oslokubbene skal Kløverknekt 1 reise til Hokksund, Duplikatklubben 1 til Drammen og spille mot St. Olav 1 (rundens hardeste kamp?), og Sinsen 1 reiser til Gjerdrum. I Oslo spiller Espada 1 mot Oppegårdknektene, Forcingklubben mot Eidsiva, Rex mot Vienna 3, De 4 Ess mot Astra 2, og KNA 1 mot Golia 2.

FØRSTE RUNDE I NORGESMESTERSKAPET

Fristen for avviklingen av første runde er ikke utløpet enda, men vi har likevel fått en del resultater.

Igrunnen er det bare i Oslodistriktet at det er kommet noen overraskelse. Den største var vel Oppegårdknektene seier over Espada 1, som ligger temmelig høyt plasert i Oslos A-klasse. Ski BK 2, som laget slik furore ifjor, oppet seg i år igjen med seier over OHF 3. Det virker kanskje overraskende å se at OHF 4 slo ABC 1, men grunnen er at OHF 4 er klubbens sterkeste lag, omtrent identisk med finalelaget ifjor. Det kom av at styret ikke ville foreta noen rangering av lagene, og delte ut nummer etter loddtrekning. Hvis flere klubber bruker den samme metoden må man ikke ta hensyn til nummeret bak navnet.

St. Olav 1 vant det harde nappetaket med Duplikatklubben 1. Resultatene ble:

Kamp nr.		
1.	Namsos BK 1—Snåsa BK	85—42
2.	Duplikatklubben 1, Steinkjær—Namsos BK 2	88—24
7.	Inderøy BK—Mære BK	53—45
8.	Hjerter Ess 2, Trondheim—Forcingklubben 2, Trondheim	78—61
18.	Kontrakt, Ålesund—Molde Duplikatkl. 1	52—44
20.	Molde Duplikatkl. 2—Honnørklubben 2, Kr.sund N	70—36

23. Grand, Ålesund—Florø BK 2	83—40
28. Bergens BK—Doubleton 3, Bergen	98—43
29. Bryne BK—Flekkefjord BK	76—31
32. Foreningen, Kr.sand S—Grimstad BK 1	72—34
33. Leiken 2, Kr.sand S—Mandals BK	58—40
35. Kristiansand BK—BK 1938, Kristiansand S	71—33
47. Jevnaker BK 1—Brandbu BK	75—38
55. Sjørumsand BK 2—Kongsvinger BK 2	67—53
56. Strømmen BK 2—Kongsvinger BK 1	60—53
58. Lillehammer BK—Brumunddal BK	87—65
60. Raufoss BK—Hein 46, Hamar	60—32
62. Eidsvoll BK 2—Stange BK 1	61—45
66. Eidsvoll BK 1—Singelton 2, Oslo	62—34
67. Oppgård BK—KNA 5, Oslo	61—40
70. OHF 1, Oslo—Stratos, Kolbotn	58—36
75. Kløverknekt 1, Oslo—Hokksund BK	75—33
76. Ski BK 2—OHF 3, Oslo	88—66
77. Akademisk BK, Oslo—Grei, Ski	80—67
78. Folkvang BK, Oslo—Hokksund BK	79—14
80. St. Olavs Klub 1, Drammen—Duplikatklubben 1, Oslo	70—67
88. Oppgårdknektene—Espada 1, Oslo	68—64
95. Duplikatklubben 2, Oslo—Strømsø BK, Drammen	51—49
96. Sinsen BK 4, Oslo—Vestby BK	64—54
97. OHF 4, Oslo—ABC 1, Oslo	75—44
100. KNA 1, Oslo—Golia BK 2, Oslo	64—47
104. Faresonen, Oslo—Ruterseks, Oslo	85—51
105. Astra 1, Oslo—Lilleaker BK 2	59—49
109. BFS, Oslo—Sporveiens BK, Oslo (BFS vant på scoren, 8980 mot 8630)	50—50
111. OHF 2, Oslo—Trumf 3, Oslo	82—48

OSLO

Oslo Krets' eliteturnering ble spilt i november og begynnelsen av desember. Som vanlig ble det spilt i tre klasser, dameklassen og A- og B-klassen.

I dameklassen var det et hardt og innbitt oppgjør, hvor hele åtte par hadde vindersjanser før siste runde. Enden på det hele ble at fruene Farup—Herseeth gjentok sin fjorårsseier, men bare et eneste poeng foran søstrene fru Haraldsen og fru Angell. Før siste runde var differansen tre poeng, fruene Haraldsen og Angell klarte å knappe inn to av dem, men det siste og avgjørende poenget fikk de ikke. I A-klassen var det enda jevnere. Her hadde Gunnar Johansen og Per Nielsen (Kløverknekt) etterhvert opparbeidet seg et litet forsprang, men siste aften kom Eide—Andersen (Sinsen) som skutt ut av en kanon og halte inn det ene poenget etter det andre. Da turneringen var over sto de to parene helt likt i poeng, og man måtte regne uti hvor mange spill det ene paret hadde større matchpoengscore enn det andre. Det viste seg at Johansen og Nielsen var best i 68 spill, 18 var like, og Andersen—Eide

var best i 64 spill. Jevnere har vel en elite-turnering aldri vært.

I B-klassen ledet Frogn—Michelsen (Frigg) etter de fire første aftenene, men i første runde den siste aftenen falt paret helt ned på syvende plass. Dermed var det ute av dansen som alvorlige aspiranter til førsteplassen, og det ble Carlsen—Vethe (Blommenholm) og Allgot—Allgot (Hjerterknekt) som overtok hegemoniet. Det førstnevnte paret sikret seg seiren til slutt.

Resultatene for de beste ble:

Dameklassen:	
1. fru Farup—fru Herseeth	562½
2. fru Haraldsen—fru Angell	561½
3. fru Isachsen—fru Ramn Johansen	553½
4. fru Paasche—fru Svansøe	553
5. fru Halle—fru Tomter	551
6. fru Bergh—fru Rønsdal	541½

A-klassen:	
1. Nielsen—Johansen, Kløverknekt	570½
2. Eide—Andersen, Sinsen	570½
3. Auke—Schjetne, Singelton	563
4. Andresen—Dæhlin, ABC	540½
5. Winger—Wigaard, Sinsen	538½
6. Larssen—Sommerfelt, Astra/Forcingkl.	538
7. Hagen—Jacobsen, De 4 Ess	535
8. Halle—Schrøder-Nielsen, Astra	532

B-klassen:	
1. Carlsen—Vethe, Blommenholm	553½
2. Allgot—Allgot, Hjerterknekt	546½
3. Arnesen—Herseeth, Singelton	545½
4. Blom Bache—Ramn Johansen, ABC	543
5. Frogn—Michelsen, Frigg	540½
6. Knudtson—Michelsen, OHF	538

Etter reglene er de tolv beste parene i A-klassen pluss de tre beste parene i B-klassen sikret en plass i A-klassen neste år, under forutsetning at de spiller fast med den samme makkeren. Normalt pleier det fjerde paret i B-eliten å få den siste plassen, men kretsstyret ønsker å ha en sikkerhetsventil. Og den kan det bli bruk for til neste år for å få plass til "Leifene". Leif Falck-Pedersen deltok ikke i år på grunn av militærtjeneste, og Leif Christiansen ble nummer 13 med Ernst Johansen som makker, et poeng etter nummer 12. Kjenner vi "Leifene" rett vil de i løpet av sesongen skaffe seg plasseringer som gjør at de får den ledige plassen.

GLÅMDAL

Glåmdal krets arrangerte sitt parmesterskap på Kongsvinger 26. og 27. november. Turneringen gikk over 77 spill i tre serier. Det var bare innbudte par som fikk delta, men det ble besluttet å utvide turneringen neste år slik at også klubbenes "second strings" får anledning til å være med.

Resultatet ble at Heggdahl og Skyrud fra Kirkenær ble årets kretsmeistere for par. Rekkefølgen for de beste ble:

1. Heggdahl—Skyrud, Kirkenær	425
2. Herdahl—Herud, Kongsvinger	415
3. Schøyen—Hedman, Kongsvinger	409

Fjorårets kretsmeistere, Koppang—Lilleseth, Skotterud, havnet på femteplassen.

OSLO SLO SØR-TRØNDELAG

Oslo og Sør-Trøndelag spilte interkretskamp i Oslo 19. og 20. november. Hver krets stilte med et lag, og kampen gikk over 96 spill. Oslo vant med 158—105.

Lørdag ble spilt fem runder å tolv spill. Oslo vant fire av rundene, og ledet etter lørdagens spill med 97—71. Av søndagens tre runder vant Oslo de to og Sør-Trøndelag den ene, og sluttresultatet for søndagen ble 61—34 for Oslo.

Det seirende Oslolaget besto av Per Nielsen, Gunnar Johansen, Jens Magnussen, Gunnar Haugen, Erling Schjetne og K. Auke. Sør-Trøndelag stilte med Erling Vik, Andreas Grande, Arne Woll, Magnar Øien og Alex. Brekke.

FOLLO

Kampene om "Follocupen" ble arrangert i tiden september—november. Opprinnelig startet 16 lag. Overraskelsene begynte i første runde, idet flere av kretsens beste klubber allerede ble satt utenfor. Til finalen gjestet Kolbotn Br. kl. og Oppgårdknektene, og her vant Kolbotn med 63—37. Klubben fikk dermed sin annen aksje i kretsens vandreppokal.

Det seirende laget besto av Lorang Ahlsen—Frank Olsen (som vant landsdelsfinalen i parmesterskapet ivår) og Leif Brastad—Erling Haave. På veien til finalen slo laget Ski, Oppgård og Prinsdal.

ØST-FINNMARK KRETS

har arrangert sitt første kretsmeesterskap for klubber. Fire klubber deltok, og resultatene ble:

1. Vardø Duplikatklubb	4	165—115
2. Bjørnevatn Br. kl.	4	142—145
3. Vadsø Klubb	2	127—153
4. Kirkenes Br. kl.	2	119—140

De første kretsmeistrene var Herbert Isaksen, Sverre Sivertsen, A. Johnsen og G. Gabrielsen.

Dansk Bridge

Redaktør Leo Pedersen

10 hefter à 20 sider
for n. kr. 7.— pr. år.

Abonnement kan tegnes over Bridgejournalens postgirokonto (134 29).

Brev fra leserne

HVORDAN FINNE FRAM?

Jeg så igår i virkelighet et spill av den slags som man ellers pleier å se i mareritt, og muligens er det av interesse for Deres leserne.

Det spilles robberbridge. Nord—Syd hadde hatt en lengre "run of bad cards", og hadde ikke scoret noe mens Øst—Vest hadde 70 på annen utgang.

Øst ga og meldte en grand. Syd hadde:

♠ E-K-5 ♡ 9 ♦ E-K-10-8-6-4 ♣ E-K-5

Hva skal han si? Makker har vel ikke stort, og hvis Syd stadig må spille fra egen hånd klarer han kanskje akkurat to trekk i ruter. At motparten straks kunne få seks stikk i hjerter var vel mindre sannsynlig, så den granden måtte vel kunne betes, og Syd doblt altså. Men Vest redoblet og Nord meldte to kløver. Øst passet. Hva nå? Nords melding måtte vel oppfattes som et redningsforsøk fordi han ikke tålte å spille mot en redoblet grand. Alså to ruter fra Syd, som ble passet rundt.

Kløver kom ut og Nord hadde:

♠ D-7-3 ♡ kn-10-8-4 ♦ kn-9 ♣ D-kn-7-6

Ruterdamen satt riktig, og syv trekk kunne ikke nektes. Hva motparten hadde meldt på er en annen sak.

T. E.

Hendene er sannelig ikke lette å melde etterat Øst åpnet, men vi synes dog Nord var pessemistisk når han tok ut redoblingen. En dobling av en grandmelding er jo 90 % straffedobling, hvor doblersen makker bare skal ta ut hvis han er helt blank. Og her har Nord honnører i hver eneste farge, tilsammen hele seks honnrørkort. Det må være noe rart et eller annet sted under meldingene, og hvis det er Syd som har meldt på for liten styrke får han ta redoblingen ut selv. Derfor bør Nord passe, og siden blir det værre for Øst—Vest hvis de ikke kan ta granden ut. Sannsynligvis havner de i to hjerter, og da bør Nord—Syd kunne have i fem ruter, slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 gr	D	RD	pass
2 ♡ (?)	3 ♡	pass	3 gr
pass	5 ♦	pass	pass
pass			

Eller Syd kan kanskje smelle rett i seks ruter. Det er en vanskelig avgjørelse, men fem ruter bør man iallfall havne i.

R e d.

VALG MELLOM FLERE SPILLEPLANER

Jeg var ute for et spill som ble sterkt diskutert forleden. Det forekom i en lagkamp mellom to klubber som hver stilte syv lag. De samme spill ble spilt ved alle bordene. Kortene var:

♠ K-10
♥ E-D-kn-7-5
♦ E-K-8-4
♣ 9-6

♠ E-D-kn-9-8-6-4-3
8
—
♣ E-7-5-3

Ved vårt bord gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥ pass	2 ♠ pass		
3 ♥ pass	3 ♠ pass		
4 gr pass	5 ♥ pass		
5 gr pass	6 ♣ pass		
6 ♠ pass	7 ♠ pass		

Jeg vet ikke om det er riktig å melde syv spar, men da min makker i denne turneringen bare bruker Blackwood tok jeg en sjanse og meldte syv spar på grunn av ruterrenon-sen. Jeg resonerte som så at når makker kan spørre med fem grand må han ha de to siste essene.

Vest spilte ut hjerter seks. Da kortene kom på bordet så jeg at jeg måtte ha to hjerterstikk. Jeg plaserte imidlertid hjerterkongen hos Øst etter utspillet, og valgte å spille på at den satt annen sammen med høyest to trumf. Jeg stakk derfor med hjerteresset, kastet to kløvertapere på esset og kongen i ruter, og stjal en hjerter. Vest fulgte med kongen. Han hadde imidlertid desværre tre trumf, slik at han kunne stjele etter at jeg hadde slått to ganger trumf og spilt hjerterdamen for å kaste den siste kløvertaperen.

Østs hjerterutspill var jo ganske fikst, han hadde kongen annen og regnet med at den i alle tilfelle satt i saksen. Et hvilket som helst annet utspill ville ha gitt Syd kontrakten, idet han er nødt til å knipe i hjerter for å få nok avkast av kløverne.

Kunne De analysere spillet for meg ville jeg være Dem taknemlig.

R. R.

Det kan være tre måter å spille på, enten å plasere kongen høyest tredje, som R. R. gjorde, eller å ta finesse enten den ene eller den andre veien. Alså enten knipe i det første stikket, eller ta hjerteresset og etter å ha tatt sparkongen og esset og kongen i ruter fortsette med hjerterdamen, og kaste en kløvertaper hvis Øst ikke dekker.

Jeg vil foretrekke en av de to siste spille-måter, som begge gir større sjanser enn den R. R. nevner. Men hvilken av dem man skal velge er en smaksak. Utspillet av hjerter seks er selvfølgelig vrient, men dog ikke værre enn at en god Sydspiller kan ha sin mistanke.

R e d.

En søndag ettermiddag

Forts fr. sid. 347.

lig Ozzys hensikt å la meg få dette stikket — jeg var jo den ufarlige hånden. Men det hendte noe fantastisk — Jackie satte i kongen!

Behøver jeg å forklare hvordan dette oppsiktsvekkende spillet saboterte mr. Jacobys tankeprosesser og planer? Ni opplagte stikk var nå uten interesse, nå var det spørsmål om *tretten* stikk. I forhåpningen om at de fleste andre Nord—Sydpar også skulle ha misset "slemmen" tok Ozzie den "opplagte" finessen på "min" kløverknekt.

Å, om jeg bare hadde hatt et fotoapparat for å forevige mr. Jacobys anskitsuttrykk når min elskede stakk hans tier med knekten! Det var en av mitt livs morsomste stunder. Men en mistanke om noe forferdelig begynte snart å gripe meg — skulle Jackie virkelig levere blendende coups i hvert eneste spill? Det hurtige og bestemte svaret på dette var nesten en lettelse.

Etter rolig å ha tatt hjem stikket for kløverknekten, satte min engel seg til å spekele over fortsettelsen. Min glø-dende entusiasme kjølnet med ti grader i sekundet. Hadde hun ikke flere hjerter? *Hva tenkte hun på?* Alle milde makter, den forbannede sparnieren som jeg hadde vært nødt til å legge! Kunne hun virkelig tro...?

Hun kunne! Det kom en spar som svar på mitt "styrkekast".

Vi sluttet som nr. 83 av 88 par.

Blindemann

har fått en viktig rett etter de nye lovene som han ikke har hatt før. Han har lov til å advare sin makker mot å spille ut fra feil hånd.

Rolf Bøe

Bridge- turneringer

Håndbok for turneringsledere

Kan fåes hos alle bokhandlere

Förtegnelse over artikler i Bridgejournalens 1. årgang

Nr. 1	Juniorbridge. Brække	164
Et godt nytt år. Filarski	Pjølter og vurfantasi. Werner	166
Det lille kortregisteret. Jannersten	Harveykonvensjonen	172
Culbertsons system 1948	Nr. 6	
Lave straffedoblinger. Bøe	Referat fra Europamesterskapet	183
Logikk og inspirasjon. Halle	Bolseth—Bø ble parestre	200
Barometerturneringer. Bøe	Stjeling og overstjeling. Wang	207
Unge Hansen. Bøe	Nr. 7	
Nr. 2	Svensk dobbeltseier i Nordisk	219
En hjerteknekt satt feil. Bj. Larsen ..	Resultatet i København var riktig.	
Culbertsons system 1948	Filarski	225
Makkers homorstyrke. Bøe	Etter E. M.	228
Også en eksamensprøve. Filarski	Kontinentenes kamp	232
Come Ganini. Bianchi	Spare — spare. Steen	237
"Revestreker". Bøe	Nr. 8	
Nr. 3	Acol	255
Europaberegningen i praksis I. Bj.	Rutinemessige feil. Filarski	259
Larsen	Et jubileum i miniatyr. Werner	261
Bridgespilletts jernteppe. Werner	Partiell eliminasjon. Wang	262
Det enkleste er det sikreste. Bøe	Efos	265
Mine drømmers bridge. Filarski	En farge behandles. Bøe	267
Beregning av lapperne	Min kone drømmer. Steen	283
Når et spill er passet rundt. Bøe	Nr. 9	
Bridge med Lavinthal. Wang	Svak opplysende dobling. Jannersten ..	291
Bowerskonvensjonen	Begrensede meldinger. Bøe	295
Nr. 4	Når logikken feirer triumfer. Filarski ..	298
Europaberegningen i praksis. II. Bj.	Valg av åpningsfarge. Wang	300
Larsen	Småprat. Werner	303
Beregning av åpningsmeldingene.	Unge Hansen. Bøe	305
Simon	Litt om signaler. Hultin	308
Vi lapper på systemet. Bøe	Nr. 10	
116	Tillatte meldekonvensjoner	327
Det hollandske paresterskapet.	Straffedobling i partturneringer. Bøe ..	328
Filarski	Falskspillere spiller ikke hasard.	
Engelsk bridge på nært hold. Jannersten	MacDougall	330
123	Fra bokforaen. Rydell	334
Problemløst ved bridgebordet.	Lightnerdobling. Bøe	337
Bj. Larsen	Internasjonal robberbridge. Wang	340
Når makker er ute og kriger. Bøe	Variasjon i klubbturneringene	343
129	En søndag ettermiddag. Moyses jr.	345
Viennaprat. Bøe	Pluss de faste spaltene. "Lederen", "Siden	
128	sis", "Reds spalte", "Eksamensprøven",	
133	"Mesterløseren", "Fra Nord til Syd" og	
Nr. 5	"Brev fra leserne", som finnes i praktiskt	
Astra mester for femte gang. Bøe	talt hvert nummer.	
147		
Engelsk bridge på nært hold. II.		
Jannersten		
154		
Bløffmeldinger. Bøe		
158		
Europaberegningen i praksis. III.		
Bj. Larsen		
160		
Taktisk spill. Filarski		
162		

Fornyelse av abonnementet

Med dette nummer løper abonnementet ut for de fleste av våre lesere, og vi ber Dem sørge for fornyelse i tide, *nens De husker det*, for ikke å risikere stans i forsendelsen.

Kontigenten for 1950 — kr. 12. — betales lettest på nærmeste postkontor eller i nærmeste bank. På postkontoret betaler De over postgirokonto 134 29, mens de i banken betaler over bankgirokonto 7216/661 (eller hvis De glemmer nummeret Bridgejournalens konto i Oslo Sparebank). Men selvsagt kan De også sende oss kontigenten på annen måte, for eksempel i sjekk.

Våre utenlandske abonnenter kan ikke bruke disse kontonummerne. Abonnenter i Sverige kan betale over postgiro 15 65 84 (red. Eric Jannersten, Klinten) i Danmark over postgiro 658 35, i Finland over postgiro 263 44 (ing. Henrik Furuhielm, Dickursby), og på Island til herr Arni Math. Jónsson, Gardarstrati 2, Reykjavik.